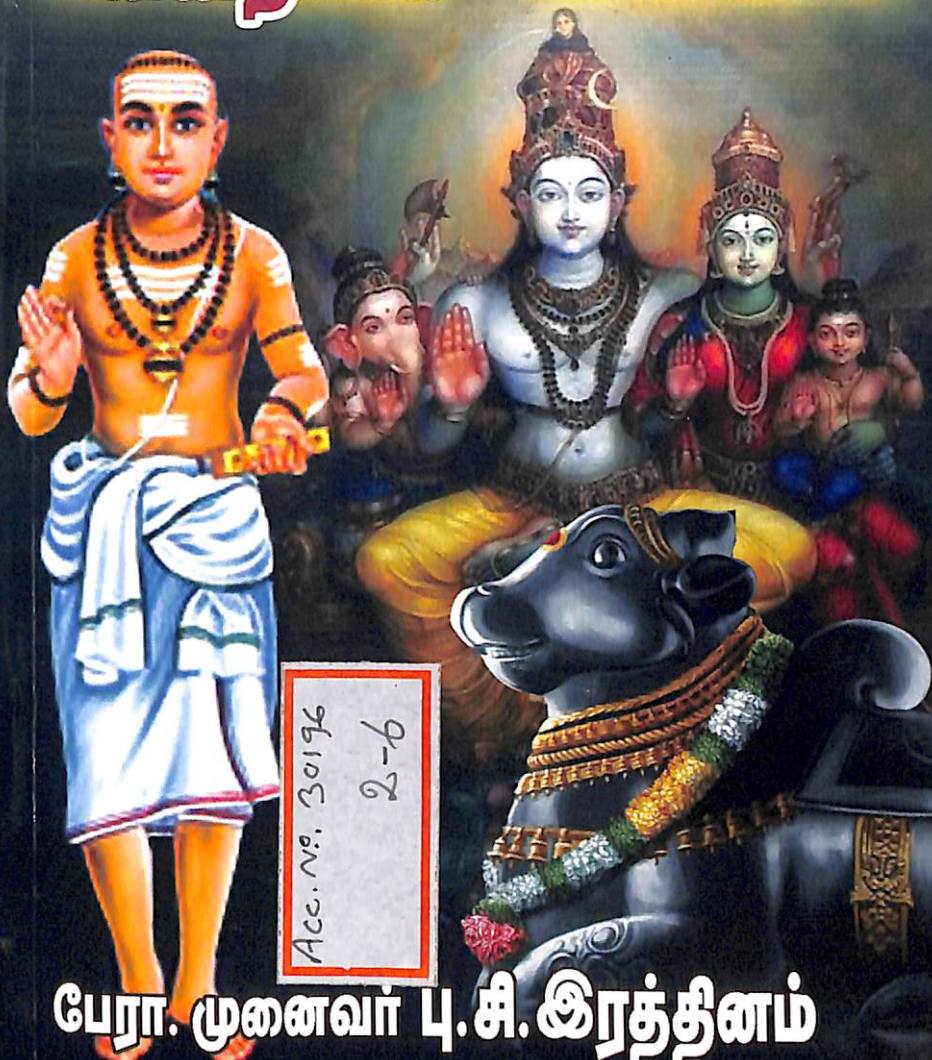

திருவாசகத்தில் உன்னதமான உவமைகள்

Acc. No. 30196

2-6

பேரா. முனைவர் பி.சி. இரத்தினம்

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	- திருவாசகத்தில் உன்னதமான உவமைகள்
ஆசிரியர்	- பேராசிரியர்.முனைவர் பு.சி.கிரத்தினம்
மொழி	- தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	- 2019
பதிப்பு விவரம்	- முதற் பதிப்பு
உரிமை	- ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	- 11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	- கிரௌன் சைஸ் (10X15 செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	- 10 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள்	- $XX + 100 = 120$

கிந்திய விலை - 80/-

அட்டைப்பட ஓவியம்	- பான்ராஜா
சேசர் வடிவமைப்பு	- எக்ஸ்பிரஸ் பிரின்ஸ் சென்னை - 600 042.
அச்சிட்டோர்	- ஸ்கிரிப்ட் பிரின்டர்ஸ் சென்னை - 600 094.
நூல் கட்டுமானம்	- தையல்

காணிக் கைக

**இந்நூலை எனது பெயரின் செலிஷன்
இர.இராகுலி இரஞ்சிததுக்கும, பெயரித்தி
செலிஷி இர.இரித்திகா இரஞ்சிததுக்கும
மன நெகிழ்வுடன்
காணிகைகயாகிடுறன்**

அணிந்துரை...

‘திருவாசகத்தில் உன்னதமான உவமைகள்’ என்னும் அருமையான நூலை பேராசிரியர் முனைவர் பு.சி.இரத்தினம் அவர்கள் இருபத்து நான்காவது படைப்பாக எழுதி அருளியிருப்பது கண்டு இறும்பூது எய்துகிறேன். ‘உவமை என்பது உயர்ந்ததன் மேற்றே’ என்பர் இலக்கண நூலார். அணியூட்டும் ஆர்வ இறைப் பாடல்களை அருளிய நுண்மான் நுழைபுல மாணிக்கவாசக வள்ளலிடமிருந்து வரும் வாக்கு தெய்வீகமானது. தக்க இடத்தில் தக்கவாறு தனக்கே யுரிய தனித்துவத்தில் அவர் அள்ளித் தெளிந்த பல உவமைகளுள் 37 உவமைகளை எடுத்தியம்பி இந்நூலுக்கு அணி செய்திருக்கும் ஆசிரியர் பாங்கு அரியது. இலக்கிய வரலாறு இயற்றிய எம்.எல்.பிள்ளை என தமிழுலகு போற்றிப் புகழும் கா.சு.பிள்ளையின் கவின் உரையை பாடல்களுக்குக் கையாண்டிருப்பது கூடுதல் சிறப்பை சேர்க்கிறது. எளிய உவமைகள் கூட மணிக்க வாசகப் பெருமான் கைவண்ணத் தால் உன்னத நிலையை எய்தியுள்ளன. ஆகவே இந்நூலாசிரியர் அவற்றை உன்னத உவமைகள் என அடைகொடுத்து அழகூட்டினார் போலும்!

மாணிக்க வாசகர் வரலாற்றை எடுத்த எடுப்பில் அணி செய்திருக்கிறார். வரவேற்கத் தகுந்தது.

ஒவ்வொரு உவமைக் கட்டுரைத் தொடக்கத்திலும் ஆசிரியர் தரும் முகப்புரை ஆசிரியரின் நூலாய்வு, அனுபவ

அறிவு, உள்ளுணர்வு ஆய்வை நிலைக்களனாய் கொண்டு விளங்குவது பாராட்டுக்குரிய பாங்கு ஆகும். எடுத்துக் காட்டாக, 'பூவின் மணம் குறித்தும், அது வியாபித் திருக்கிற தன்மை குறித்தும் பலபேர் பலவிதமாக ஒப்புமை காட்டி விளக்கியுள்ளார்கள். "கடவுள் எங்கே இருக்கின்றான் என்று கேட்டு காட்டச் சொல்லுமாறு வினவுகின்றவர் களுக்கு பூவின் மணத்தை உணர முடிவது போல, கடவுளை உணரத்தான் முடியும்; பார்க்க முடியாது என்று விளக்கு வார்கள்" என்று ஆசிரியர் கூறுவது போற்றற்குரியது. கடவுள் ஒரு அனுமானம்; ஒரு அனுபவம், ஆனால் உண்மை என்னும் சைவ சித்தாந்த கொள்கை இங்கே உய்த்துணர வேண்டி உள்ளது. கடவுள், ஆன்ம நேய சித்தர், அருளாசி பெற்ற அடியார், தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்ட தவசீலர் ஆகியோருக்கே காணக்கூடியவர் என்னும் சைவ நெறிக் கோட்பாடு இங்கே சிந்தித்து உன்னற்பாலது.

"மத்திலகப்பட்ட தயிர் போல" என்னும் உவமையை மாணிக்க வாசகப் பெருமான் தன் உயிர் எவ்வாறு "தேன் போன்ற இனிமை நிலைபெற்ற திருவருள் நல்கிய தமது இன்பனுடைய வீட்டினை அடைவதற்குச் செல்லாது, மான் போன்ற பார்வையுடைய மாதர் வஞ்சனையிடை, மத்திலகப்பட்ட தயிரை போலக் கலங்குகிறது என்று கூறி ஆத்மசுத்தி இன்னும் பெறாமையை உணர்த்துகிறார். பேரின்பத்தை விட்டு சிற்றின்பம் நோக்கிச் சென்று அல்லலுறும் உயிருக்கு நெஞ்சறிவுறுத்தலால்

மணிக்கவாசகர் புலிம்பி கடவுளை வேண்டி, கைவிடாதே ! என்று ஏங்கி இறைஞ்சும் பரிதாப நிலை திருச்சதகத்திலும், நீத்தல் விண்ணப்பத்திலும் வெளிப்பட்டு நின்றலை ஆசிரியர் ஆய்ந்து அலசியிருப்பது நன்று.

“அழல் சேர்ந்த மெழுகு போல” என்னும் உலக வழக்கில் எளியவரும் கையாளும் உவமை மணிவாசகரால் “அழல் சேர்ந்த மெழுகே அன்னார்,” “அழலுறு மெழுகாம் “அழல் சேர் மெழுகொப்ப” எனும் சொற்றொடர்களாக உருவெடுத்து தான் கடவுளிடம் அழல்சேர் மெழுகு உருகுவது போல உருகி ஒன்றியிருக்க அருள வேண்டும் என்னும் அரும் பெரும் ஆவலைப் புலப்படுத்துகிறது. இதனை ஆசிரியர் நாடி, தேடி, அகழ்ந்தெடுத்து வெளிப்படுத்தியிருப்பது அருமை.

துளைக்கப்படாத பயனற்ற சுரை குடுக்கை போல தம்நிலை இருப்பதாக மாணிக்கவாசகர் “பிரார்த்தனைப் பத்தில் புலம்புவதை ஆசிரியர் விளக்கியிருப்பது மிக நன்று, “நானோர் தோளாச் சுரையொத்தால்” என மாணிக்க வாசகர் பாடும்போது அது மணிவாசகப் பெருமானை மட்டும் சுட்டுவதாகத் தெரியவில்லை; ஒவ்வொரு பக்குவப்படாத மனிதனையும் சுட்டுவதாக உள்ளது. சுரைகுடுக்கை வயிறு என்று உவமிப்பர் உலகோர்; துளையிடா சுரைகுடுக்கை என மாணிக்கவாசகர் தன்னையே கூறுவது அருமையிலும் அருமை, அதை ஆசிரியர் விளக்கி இருப்பது பெருமிதம் தருகிறது.

திருவாசக உவமைகளை விளக்கிப் பேசப்புகுந்த முனைவர் சிகாமணி தன்னையும் மீறி, திருமந்திர உவமைகளை ஒப்புமைக்கு எடுத்தாண்டு தம் திருமந்திரம் புலமைத்திறமை புலப்படுத்தி இந்நூலை சிறப்பித்திருப்பது அறிந்து களிமிக எய்துகிறேன். முனைவர் பு.சி.இரத்தினம் பக்தி இலக்கியத்தில் ஈர்ப்பு கொண்டு தலையாய திருமந்திரம், திருவாசகத்தேனை தானும் மாந்தி பிறரையும் அருந்தி ஆனந்தமடைய வைக்கும் அரும் பெரும் கலைச்சித்தர், கவின் சித்தர், தனித்து வசித்தர், சிற்றறிவில் சிக்கி மத்திடைபட்ட தயிர் போல, தடுமாறி தியங்கி, திக்குமுக்காடும் கோடானு கோடி மக்களுக்கு மெய்யறிவு உணர்வு எழும்பி கரை சேர வேண்டும் என்று கங்கணங்கட்டி வாழ்நாளைத் தியாகம் செய்யும் முனைவர் பு.சி.இரத்தினம் முயற்சி வெற்றி பெறுவதாக! வளர்க! அவர் இலக்கியத் தொண்டு; இறைத்தொண்டு! வாழ்க அவர் பல்லாண்டுஸ்

தீருவண்ணாமலை,

11.4.2019

பேராசிரியர் வித்துவான்

பெ.சுப்பிரமணியனார், எம்.த. (ஆங்கிலம்) எம்.எட்.

முதல்வர் (புனிதறவு) அரசு கலைக்கல்லூரி

அணிந்துரை...

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது

ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு

மறன் 231

நீரிடைத் தன்மையும் குன்றாத புகழும் தவிர, வாழ்க்கைக்கு ஆக்கம் தரவல்லது வேறெதுவுமில்லை: கொடைத் தன்மை இருந்தால் குன்றாத புகழ் தானே வந்து சேரும். சைவ சமய பெருந்தகையாளர்கள் நால்வரில் மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமெனும் 'தேன்' தெவிட்டாதது. எக்காலத்திற்கும் எல்லோருக்கும் மன ஆரோக்கியமளிக்கும் மாமருந்து. நால்வரும் மனித வடிவில் வாழ்ந்து சென்றாலும் தெய்வீகத் தன்மையை பெற்றவர்கள். அவர்களது வாய் கோபுர வாசல் அவர்களது வாய் வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு உரியதல்ல அது தெய்வத்தின் குரல் மிகவும் பரிசுத்தமானது. அவற்றில் குறைகாணும் தகுதிப் மனிதவர்க்கத்தில் எவருக்கும் இல்லை. அவ்வகையில் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த 'திருவாசகம்' மனித குலத்திற்கு அவரால் அளிக்கப் பட்ட பெருங் கொடையாகும். சைவ சமயத்திற்கு கிடைத்த மாபெரும் அறிவியல் பெட்டகம் தெய்வமணம் சொட்டச் சொட்ட, கமழும் மலர்வனம். சுவைப்பவர்களின் மன நிலையைச் சார்ந்தே ஜோதிவடிவான தெய்வதரிசனம் கிட்டும்.

பேராசிரியர் முனைவர் பு.சி.இரத்தினம் அவர்களது முன் பிறப்பின் பயனாக 'திருமந்திர' தெய்வத் தமிழ்நூலை ஆய்வு செய்து அதன் சிறப்புகளை மொரிசியஸ் நாடுவரை கொண்டு சென்று மணம்பரப்பினார்கள். அப்பயனின் தொடர்ச்சியாக திருவாசகத்தையும் 'அவன்' அருளாலே அவன் தான் வணங்கியெனும் சிவபுராண வரிகளுக்கேற்ப அவன் அருளால் திருவாசகத் தேனை பருகி அதன் சுவையை மற்றவர்களும் சுவைக்க எண்ணி திருவாசகத்தில் மாணிக்க வாசகரால் எடுத்துக் கையாளப்பட்ட உவமைகளை

பட்டியலிட்டு நமக்களித்திருப்பதே “திருவாசகத்தில் உன்னத உவமைகள்” என்னும் இந்நூலாகும். நூலின் உள்ளுறை பகுதியில் உவமைகள் பட்டியல் தந்துள்ளார் அவற்றுள் : உவமை 3ல் : சிவனடியார்கள் கரம் கூப்பி சிவனை தொழும் காட்சி : காந்தள் மலர்கள் மலர்ந்து நிமிர்ந்து நிற்பதை காட்சிப் படுத்தியுள்ளார். திருவாசகத்தில் ‘சேர்ந்தறியாக் கையானை’ என சிவபெருமானை குறிக்கிறார் இதையே திருமந்திரத்தில் திருமூலர் “என்னால் தொழப்படும் எம் இறை மற்றவர் தன்னால் தொழப்படுவாரில்லை தானே” என்கின்றார். சிவன் தன் கரங்களை கூப்பி தன்னால் தொழப்படுபவர் எவருமில்லை என்கின்றார். சிவன் தன் கரங்களை கூப்பியவண்ணம் சித்திரங்களோ சிற்பங்களோ காண இயலாது. எனவே உலக ஜீவராசிகள் அனைத்தும் கரம் கூப்பி தொழும் அவ்வண்ணமே காந்தள் மலர்களும் கரம்கூப்பி தொழுகின்றன எனலாம் மேலும்,

உவமை எண் 12 நாணயில்லா நாய் போல

13 கிரும்புபோல மனமுடைய கள்வனேனே

23 கம்புகனாகல் அரித்து உண்ணப்பட்டு

29 வதைத்ததை மானன்ன - மதைத்து

அதைந்தேனே

30 பறாப்பறத்தில் மொய்க்கும் ஈயைப்போல

31 நாய் சினிகை ஒற்றினார் போல

35 கம்புதங்களின் விடியினிருந்து தப்பித்து

மேற்குறித்த சில உவமைகள் மனத் தெளிவோடும் சற்று கூர்மையாகவும், படித்து உண்மை நிலையை அறிவோமாக. இந்த பாடல்கள் மாணிக்கவாசகர் பாடவில்லை. நான் எனக்காக பாடுகிறேன் என எண்ணிக் கொள்ளுங்கள். மாணிக்கவாசகருக்கு பதிலாக தம்பெயரை அங்கே

வைத்து தன் நிலையை இறைவனுக்கு தெரிவிப்பதாக நினைத்து படியுங்கள் உண்மை வெளிச்சமாகும். கடவுள் நம்மை நன்றாக, அழகாக படைத்திருக்கின்றான் அரிது அரிது மானுடராய் பிறந்தல் அரிது, அதனினும், கூன் குருடு, செவிடு நீங்கி அங்கங்கள் அனைத்தும் அழகுற அமைத்து நல்ல கல்வியையும் அறிவையும் தந்து, பட்டம் பதவிகளையும் தந்து, பேருவிம் புகழும் தந்து, நல்ல பெற்றோர், மனைவி, மக்கள், நண்பர் என எல்லாம் தந்து மனிதா மகிழ்ச்சியாய் வாழ்க என்றார் இறைவன். ஆனால் நாம் மகிழ்ச்சியோடு வாழுகின்றோமா?

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல், காமம், கொடூரம், பண ஆசை, பொருளாசை, பெண் ஆசை என்றல்லவா தினமும் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றோம்? நாணமில்லா நாய் போல தீவினைகள் எல்லாம் அகத்தில் அமர்த்திக் கொண்டு வெளிவேடத்தில் நல்லவனாய் நடப்பவன் தானே நான் பலாப் பழத்தின் மீது மொய்க்கும் ஈயினும் கீழோனல்லவர?

இவற்றிற்கெல்லாம் யாது காரணம்? ஐம்புலன்களை நமது கட்டுப்பாட்டில் வைக்காமல் அவற்றிற்கு தினமும் தீனி போட்டு வளர்க்கின்றோமே. இருந்தாலும், இறைவன் இவற்றையெல்லாம் மறந்து விட்டு கருணைக் கடலான அந்த இறைவன் நம்மை நல்ல சிவிகையில் அமர்த்தி வீடு பேற்றை அளித்து தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்ளவே விழைகின்றார். ஆனால், பட்டு சிவிகையில் நான் அமர்த்தப் பட்டாலும் நாய் குணத்தை நான் விட்டேனில்லையே! எச்சில் இலைக்கல்லவா நான் ஓடுகிறேன் நாயை (என்னை) சிவிகை ஏற்றினாலும் நாக்கு தொங்கத்தானே செய்கிறது! ஒரு வயது பெண் சிகூட பாதுகாப்பாக இல்லையே எனவேதான் மாணிக்கவாசகர் நமது பழி பாவங்களை யெல்லாம் தான் செய்வதைப்போல் இறைவனிடம் நமக்காய் மனங்கசிந்து பாடுகின்றார். திருவாசகத்தில் காணும் தீவினை

சொற்களுக்கெல்லாம் நாம்தான் சொந்தகாரர்கள் மாணிக்கவாசகர் அல்ல.

தமிழ் இலக்கியங்கள் வேடிக்கை விளையாட்டே அல்ல பதிகம் பாடினால் கடின பிரசவம் கூட வலியில்லா பிரசவமாகும். தீராத நோய்கள் பதிகம்பாடி தீர்ந்ததுண்டு. உடற் கஷ்டங்கள், பல்வேறு பிணிகள், பிரச்சனைகள் கூட பதிகம் பாடினால் பறந்து போகும். எனவே தமிழ் இலக்கியங்களை குறிப்பாக தெய்வீக இலக்கியங்களை படித்து, புரிந்து அதனை வாழ்க்கையில் பின்பற்றி ட வேண்டும். அன்றாட வாழ்வில் நடைமுறை படுத்தப்பட வேண்டும். அனைவரும் நடைமுறை படுத்திவிட்டால் தீவிரவாதம் ஏது? அடியோடு தொலைந்து போகும்ல்லவா?

வேண்டுகால் வேண்டும் நிறவாமை மற்றது

வேண்டாமை வேண்ட வரும்

கறன் 362

திருவாசகத்தில் உன்னதமான உவமைகளைத் தொகுத்து நூலாக்கிய பேரா.முனைவர் பு.சி.இரத்தினம் அவர்களுக்கும், அவரது எழுதுகோலுக்கும் எனது இதயங்களிந்த நல் வாழ்த்துக்கள், பாராட்டுக்கள்!

அவரது எழுத்துப்பணி தொடர 'அவன்' அருள் என்றும் தங்குவதாக.

வேலூர் - 9,

10.4.2019

‘அன்பே சிவம்’

பேரா.மு. தாமோதரன் முன்னை முதல்வர்,

சோதஸ் கல்லூர், காட்பாடி, வேலூர் - 7

அணிந்துரை...

“தென்னாடுடைய சிவனை போற்றி!

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!”

திருச்சிற்றம்பலம்! வெற்றிகள் குவித்து இதுவரை இருபத்துமூன்று நூல்களை படைத்திருக்கிற பாசக்கார பேராசிரியர். முனைவர் திரு.பு.சி.இரத்தினம் அவர்களுடைய இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் எனக்கு பேரானந்தம்! காரணம் நான் ஒரு சிவபக்தன்; மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்தில் கரைந்துருகும் நெஞ்சுடையான் என்பதால்!

சிறுநூர் ஒன்றில் பிறந்து தன் உழைப்பால் உண்மை பேசும் உணர்வால், பண்பால், படிப்பால், கொள்கைப் பிடிப்பால் இன்று இலக்கிய உலகிலும் பெரிதும் பேசப்படுகிற நிலைக்கு அவர் உயர்ந்திருக்கிறார் என்பதில் பக்கத்துக் கிராமத்துக் காரன் என்பதில் பெருமை!

“திருவாசகத்தில் உன்னதமான உவமைகள்” என்கிற இந்த நூல் படிக்கப் படிக்க உற்சாகம் பொங்கி வழிகிறது. பேராசிரியர் மிக நுணுக்கமானவர். ஏறக்குறைய 37 உவமைகள் மூலம் மாணிக்கவாசகரின் புலமையின் பெருமையினை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார். தனது மூன்றாவது கட்டுரையில் ‘அஞ்சலி காந்தள் காட்ட’ என்கிற மாணிக்கவாசகரின் உவமைக்கு மிக அற்புதமாக விளக்கம் தருகிறார் நூலாசிரியர்.

காந்தள் மலர் செம்மலர் இதன் கொடி கணுக்களைக் கொண்டது இம்மலரை ஒரு கையின் ஐந்து விரிந்த விரல் களுக்கு உவமையாக்கிக் கூறுவது வழக்கம். இம்மலர் முழுவது

மாக மலராத நிலையில் இருகை கூப்பி வணங்குவது போல தோற்றமளிக்கும். இதனை மாணிக்கவாசகர் சிவ பெருமானின் அடியார்களின் கூப்பிய கைகளுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார் என்று அழகுப்பட விவரிக்கிறார் இந்நூலா சிரியர்.

**“எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுந்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முறுங்கிப்
பூப்புரை அஞ்சவி காந்தள் காட்ட”**

என்பது மாணிக்கவாசகரின் அற்புதப் பாடலாகும்.

“வெள்ளத்துள் நா வற்றியது போல” என்பது ஓர் அற்புதமான உவமை. இந்த உவமையை ஆசிரியர் எளிய நடையில் அரிய செய்திகளை பதிவு செய்திருக்கிறார். அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பார்களே! அதைப் போலவே, வயிற்றின் நிலையை வாய் வெளிப்படுத்துகிறது. நீர் பெருக்கத்தின் நடுவேயிருந்தும் நீர்பருகாது தாகத்தால் நாவானது உலர்ந்து போனாற் போல், ஆண்டவனின் அருள் வெள்ளத்தைப் பெற்றும், துயரத்தினின்றும் நீங்குவதற்கு ஆற்றலில்லாத என்னை கைவிட்டுவிடாதே! என்பதை மாணிக்கவாசகர் எல்லாம் தரவல்ல பரம்பொருளுக்கு வேண்டுதலாக வைக்கிறார்.

**“வெள்ளத்துள் நா வற்றியாங்குள் னருள்
பெற்று துன்பத்தி(நி)ன்றும்”** என்பது மாணிக்க வாசகரின் மணியான பாடலாகும்.

**“கடுமையான யானைச் சண்டையில் அகப்
பட்ட சிறுகொடி போல ஐம்புல ஆசைப்போரில்
அகப்பட்டுத் திரிவுற்றுத் துயருறும் என்னை கைவிட்டு**

விடாதே! என்று மாணிக்கவாசகர் இறைவனை வேண்டுகின்றார்.

அதற்கான உவமை இது :

***ஆனைவெம் போரிற்குறுந்து ஏறன்ப்புல
னாலகைப்புண்**

டேனையெந் தாய்விட டிடுதிகண் டாய்...!

என்கிற பாடல் நம்மை நெக்குருக்கி விடுகிறது.

‘ஏறும்பிடை நாங்கூழ் என’ என்பது ஓர் அழகான உவமை! மாணிக்கவாசகருக்கு கடவுள் எழுதிய கவிதை அல்லவா? வேண்டத்தக்கது அறிந்து வேண்ட முழுவதும் வழங்கும் வேதபுரீஸ்வரரான சிவபரம்பொருள் மாணிக்க வாசகர் மூலம் படைத்த பக்திப் பனுவல்தானே திருவாசகம்!

ஊற்று மணல் போல் என்கிற உவமையை விளக்க வந்த ஆசிரியர், ‘ஏமாற்றாமல் எந்த வணிகனும் பிழைப்பை நடத்தவே முடியாது’ என்று அடித்துப் பேசி இருக்கிறார்!

‘அட்சய திருதியை நாளன்று நகை வாங்கினால் வீட்டில் நகை சேரும் என்று எண்ணுகிற பைத்தியக் காரர்கள்’ என்று ஒரு இடத்தில் நூலாசிரியர் பகுத்தறிவோடு சாடி இருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

இந்நூலில் 37 உவமைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரியர் தெளிவுபட உண்மையை உரக்கச் சொல்கிறார். எளிமையான விளக்கங்கள்; இனிமையான சொல்லாடல்! ஏற்ற மிகுந்த எழுத்தோவியங்கள்! நூல் முழுக்க நூலாசிரியரின் வண்ணத் தமிழின் கை வண்ணம்!

நூலாசிரியரின் உற்சாகம், உத்வேகம், உழைப்பு அன்று போல் இன்றும் இளமையாய் இருக்கிறது! அவரது

விடா முயற்சி இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஓர் அரிய பாடம்; முடியாது என்பது கிடையாது என்பது நூலாசிரியரின் முழுக்கம். சுணக்கமில்லாத சுந்தர மனிதர் இவர்! இளைஞர்களுக்கு தன்னம்பிக்கைச் சொல்லி வந்த இந்த திறனாய்வாளர் பார்வை திருமந்திரம், திருவாசகம் மீது படிந்ததால், வாசகர்களுக்கு இரசனைக்குரிய நூல்கள் கிடைத்தன. ஆன்மிக உலகம் உச்சி முகர்ந்து அகம் மகிழ்ந்து அவரை வரவேற்கிறது.

இமைப்பொழுதும் நம் நெஞ்சில் நீங்காமல் இருப்பவன் திருபெருந்துறையான். பண் சுமந்த பாடல் பரிசளிக்கும் பெண் சுமந்த பாகத்தான்! பெம்மான் பெருந்துறையான்! விண் சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்டலத்து ஈசன்! நெற்றிக் கடவுள்! இந்நூலாசிரியர்க்கும், வாசகர்களுக்கும் எல்லா மங்களங்களையும் அருள அம்மை அப்பனின் திருவடி இறைஞ்சுகிறேன்.

என்றுமுள தென்தமிழ் பாடிப் பறந்து வரும் வேலூர் வானம்பாடியாம் எங்கள் பேராசிரியர் திரு.பு.சி..இரத்தினம் அவரது இந்நூலுக்கு எனது அணிந்துரை அழகிய அணிகலனாக இல்லாமல் போனாலும், அன்பான பரிசாக இருக்கும் என்று ஆசையுடன் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

வேலூர் - 9

7.4.2019

தமிழருவீ கவிஞர் ச. இலட்சுமீபதி

வாரியார்தாசன், செயலாளர்

வேலூர் : கம்பன் கழகம்.

நன்றியுரை...

இச்சிறிய நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள எனது பேராசிரியர் வித்துவான் பெ.சுப்பிரமணியனார் அவர்களுக்கும், பேரா.மு.தாமோதரன் அவர்களுக்கும், தமிழருவி ச.இலட்சுமிபதி அவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தொடர்ந்து எனது நூல்களை வெளியிட்டு வரும் சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தாருக்கும் மற்றும் அதன் துணை நிறுவன ஊழியர்களுக்கும் என்னுடைய நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகளை காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

நன்றி! நன்றி!!

வேலூர் - 9

14.4.2019

பு.சீ.இரத்தினம், நூலாசிரியர்
9/301 13-வது தெரு, பகுதி இரண்டு
சத்துவாச்சாரி, வேலூர் - 9
அலைபேசி : 9487753149

ஆசிரியரின் பிற படைப்புகள்

1. பாரதியின் கவிதைகளில் கிஞ்சி நிற்கும்
நாட்டுப்பற்று   இலக்கியக் கட்டுரைகள்
2. மௌனமாய் ஒரு மரணம்   கவிதைகள்
3. சேடகில் கிடைத்த அற்புத விஷயங்கள்   சிந்தனைத் துளிகள்
4. சிந்தையில் பூத்த அருமையான பூக்கள்   சிந்தனைத் துளிகள்
5. அமைதியான சமூக வாழ்க்கை
அமைய உதவுங்கள்   சமுதாயக் கட்டுரைகள்
6. சில சேரங்களில் சில சிவந்தவுகள்   சிறுகதைகள்
7. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஓர்
அற்புதத் தியாகம்   வரலாற்றுக் கட்டுரைகள்
8. கியல்பாய் இரு இந்தியனாய் எழு!   கையாள்வோற்றக் கட்டுரைகள்
9. திருமந்திரத்தில் கியத்தகு உவமைகள்   உவமைகள் தொகுப்பு
10. திருமந்திரமும் பிற நயந்
இலக்கியங்களும் - பாகம் 1   ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
11. திருமந்திரமும் பிற நயந்
இலக்கியங்களும் - பாகம் 2   ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

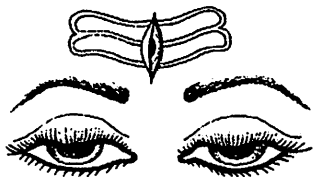
12. திருமந்திரத்தின் சிறப்பம்சங்கள் - பாகம் 3	ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
13. அமெரிக்க - இந்திய மக்களின் வாழ்வும் பண்பாடும் ஓர் ஒப்பீடு	பயணக்கட்டுரைகள்
14. நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய மனித உரிமைகள்	கருத்தரங்க கட்டுரைகள்
15. இந்திய - ஐரோப்பிய மக்களின் வாழ்வும் பண்பாடும்	பயணக்கட்டுரைகள்
16. உலகின் புகழ்பெற்ற கடிகாரக் கீதாபுரங்களும் நிகைவுச் சின்னங்களும்	வரலாற்றுத் துளிகள்
17. உலகின் மிக அழகிய கைங்கர விளக்கங்களும் பெரிய துறைமுகங்களும்	வரலாற்றுத் துளிகள்
18. உலகின் வியத்தகு பாகங்கள்	வரலாற்றுத் துளிகள்
19. Thirumanthiram and Other Tamil Literatures	A Rare Comparision
20. Amazing Analogies in Thirumanthiram	A collection of Analogies
21. என் மனவானில் இங்கிலாந்தும் இலங்கையும்	பயணக்கட்டுரைகள்
22. மணிமேகலைப் பிரசுரத்தில் என்ன நூல்கள்	நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு
23. மொரீசியசு நாடும் கசவத்தயிற் பாநாடும்.	பயணக் கட்டுரைகள்

உள்ளுமை

1.	இல்நுழை கதிர்போல	8
2.	குறாவளிக் காற்றின் வீச்சு போல	12
3.	அஞ்சலி காந்தள் காட்ட	14
4.	பூவின் நாற்றம் போல்	17
5.	அலைகடல் திரையின் ஆர்த்தார்த்தோங்கி	18
6.	செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபோல	21
7.	கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்	23
8.	பள்ளத் தாழுறு புனல் போல	25
9.	செச்சை மாமலர்புரையும் மேனி	28
10.	மத்தினிலகப்பட்ட தயிர் போல	29
11.	எள்ளிலெண்ணெய் போல	34
12.	நாணமில்லா நாய் போல	36
13.	இரும்பு நெஞ்சம் போல	37
14.	நல்ல பசுவுடன் சென்ற குருட்டுப் பசுவும் மேய்ந்தது போல	40
15.	அழல் சேர்ந்த மெழுகு போல	41
16.	கல்லை மென்கனியாக்குதல் போல	44
17.	நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்	46
18.	இருதலைக் கொள்ளியினுள் ளெறும் பொத்து	49
19.	கடலில் நாய் நக்கியது போல்	51
20.	வெள்ளத்துள் நாவற்றியது போல்	53

21.	கொம்பரில்லாக் கொடி போல்	55
22.	கடுமையான ஆனை சண்டையிலகப்பட்ட சிறுசெடி போல	57
23.	எறும்பிடை நாங்கூழென	58
24.	குறைந்த நீரில் சிறு மீனானது வாடிக் கிடந்தாற் போல்	61
25.	வாழைக்கனியைப் பழுக்க வைத்தாற் போல்	63
26.	மரச் செறிவிற்பொருந்திய நெருப்புப் போல	65
27.	மலைகள் ஒன்று சேர்ந்து தாக்கினாற் போல	67
28.	இளைத்த காலத்தில் பயன்படும் சேம நிதி போல	69
29.	வலையிடை யகப்பட்ட மான் போல	71
30.	பலாப்பழத்தில் மொய்க்கும் ஈயைப் போல்	73
31.	நாய் சிவிகை ஏற்றினாற் போல்	75
32.	இரைதேர் கொக்கு போல	78
33.	பாவிடையாடு குழல் போல்	81
34.	புளியம் பழமொத்து	83
35.	ஊற்று மணல் போல்	86
36.	தொளைக்கப் படாத பயனற்ற ஒரு கரைக்குடுக்கை போல	89
37.	கற்றாவின் மனம் போல	91
38.	ஒரு ஆன்மாவின் புலம்பல்	

திருவாசகத்தில் உன்னதமான உவமைகள்

மாணிக்க வாசகர் வரலாறு

சீமயக்குரவர்கள் நால்வர் என அழைக்கப் படுபவர்களில் ஒருவர் மாணிக்க வாசகர். இவர் பாடிய நூல்கள் திருவாசகம் மற்றும் திருக்கோவையார் ஆகும். ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த வரகுணபாண்டியனின் (863-911) சம காலத்தவராவார். இவர் அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் தலைமையமைச்சராக பணியாற்றினார்.

இவர் பாடிய பாடல்கள் பக்திச்சுவையும், மனதை உருக்கும் தன்மையும் கொண்டவை, எனவே இவை சிறந்த இலக்கியங்களின் வரிசையில் வைத்து போற்றப்படுகின்றன. ஞான நெறியைப் பின்பற்றிய மாணிக்கவாசகர் 32 ஆண்டுகளே வாழ்ந்து சிதம்பரத்தில் முக்தியடைந்தார்.

இவருக்கு அருள்வாசகர், மாணிக்கவாசகர், திருவாதவூரடிகள், தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் வேறு பெயர்களும் உள்ளன.

மாணிக்கவாசகரின் தந்தையார் பெயர் சம்புபாதசரிதர் என்றும், தாய் சிவஞானவதி என்றும் அபிதான சிந்தாமணி கூறுகிறது. இவர்கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய காரணத்தால், மதுரையைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த அரிமர்த்தன பாண்டியன் இவரைத் தனது தலைமை அமைச்சராக அமர்த்திக் கொண்டான். மாணிக்க வாசகர் தமது புலமையால் 'தென்னவன் பிரமராயன்' என்னும் பட்டத்தைப்பெற்றார்.

உயர்ந்த பதவி, பொருட்செல்வம், செல்வாக்கு அனைத்தும் இருந்த போதிலும், இவை வாழ்வின் முற்றும் முடிந்த நோக்கமல்ல என உணர்ந்தார். ஆகையால், மாணிக்கவாசகர் சைவசித்தாந்தத்தை ஆராய்ந்து சிவவழிபாட்டினை பின்பற்றினார்.

ஒரு முறை சோழ நாட்டில் நல்ல குதிரைகள் வந்திருக்கின்றன என்று மன்னன் கேள்விப்பட்டான். தலைமை அமைச்சராகிய மாணிக்க வாசகரிடம் பணம் கொடுத்து அந்தக் குதிரைகளை வாங்கி வரும்படி மன்னன் ஆணையிட்டான்.

மாணிக்கவாசகர் பணத்தையும், பொன்னையும் எடுத்துக் கொண்டு திருப்பெருந்துறையை (ஆவுடையார் கோயில்) அடைந்தார். அங்கே இருந்த குருந்த மரத்தினடியில் சிவபெருமானே குருவடிவாய் அமர்ந்திருப்பதை மாணிக்கவாசகர் கண்டார். குருமூர்த்தி வடிவில் அமர்ந்திருந்த சிவபெருமான், சிவஞானத்தை மாணிக்கவாசகருக்கு போதித்து திருவடி தீட்சையும் அளித்தார்.

மாணிக்கவாசகர் தம்முடைய அமைச்சர் கோலத்தைக் களைந்து கோவணம் பூண்டு வாய்ப்பொத்திக் குருவின் முன் நின்றவரை, உடன் வந்த அரசனின் பணியாட்கள் அழைத்தும் செல்ல மறுத்து விட்டார். பின்னர் மன்னனிடமிருந்து ஓலை ஒன்று வந்தது அதனை பார்க்கவும், படிக்கவும் மறுத்து, குருமூர்த்தியினிடமே கொடுத்து விட்டார்.

அரசனின் ஓலையை எடுத்து வந்த ஏவலாட்களிடம் 'குதிரைகள் வர நல்ல நாளில்லை, ஆவணி மாதம் மூல நட்சத்திர நாளன்று மதுரைக்குக் குதிரைகள் வந்து சேருமென்று போய் சொல்' என்று அரசனிடம் திரும்பி அனுப்பினார் குருமூர்த்தியான சிவபெருமான்.

ஆனால், சொன்னபடி குதிரைகள் வந்த பாடில்லை; மாணிக்கவாசகரை பல்வேறு தண்டனைக் குள்ளாக்கினான் அரசன், மாணிக்க

வாசகர் சிவபெருமானை தஞ்சம் அடைந்தார். உடனே சிவபெருமானின் சிவகணங்களை குதிரை வீரர்களாகவும், காட்டிலிருந்த நரிகளை குதிரைகளாகவும் மாற்றி அவற்றிற்கு தாமே தலைமை தாங்கி அழைத்துச் சென்றார். இதனைக் கண்ட ஒற்றர்கள் மன்னனுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள். அரசனும் மகிழ்ந்து மாணிக்க வாசகரைப் போற்றினான்.

குதிரைகளை நடத்தி வந்த சிவபெருமான் அரசனிடம் குதிரைகளை ஒப்படைத்தார். இதற்காக விலைமதிப்புமிக்க பீதாம்பரத்தை அரசன் அவனுக்குப் பரிசாக அளித்தான். ஆனால் அப்பீதாம்பரத்தை குதிரையின் மேல் போட்டு விட்டு விடைபெற்றுத் திரும்பினான். அன்றிரவே குதிரைகள் மீண்டும் நரிகளாக மாறி ஏற்கனவே அந்தக் கொட்டடியில் இருந்த குதிரைகளையும் கடித்துவிட்டு ஒடிப்போயின. இதனை அறிந்த அரிமர்த்தன பாண்டியன் கோபம் கொண்டு, மாணிக்கவாசகரை வைகையாற்று சுடுமணலில் நிறுத்தி வைக்குமாறு கூறினான்.

இதனையறிந்த சிவபெருமான் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல், தம் தலைமீதிருந்த கங்கையை வைகையில் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்கிறார். கரையை உடைத்துக் கொண்டு ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடத் தொடங்கி விட்டது. உடனே பாண்டிய மன்னன் வீட்டுக்கு ஓர் ஆள்

வந்து கரையை அடைக்க வேண்டும் என்று முரசு அறைவிக்கிறான்.

வந்திக் கிழவி என்னும் பிட்டு வாணிச்சி ஒருத்தியின் பங்கு மட்டும் அப்படியே இருக்கிறது அவள் சார்பில் வேலை செய்ய யாருமில்லை. அப்போது சிவபெருமான் ஓர் இளைஞன் வடிவில் வந்து வந்தியிடம் நான் வேலை செய்யட்டுமா? என்று கேட்கிறார். அதற்கு வந்திக் கிழவி 'செய்! ஆனால் கூலியாக உதிர்ந்த பிட்டு மட்டுமே தருவேன்' எனக் கூறுகிறான். அதற்கு உடன்பட்ட சிவபெருமான் கிழவி செய்ய வேண்டிய வேலையைச் செய்யத் தொடங்குகிறார்.

அன்றைக்கு பார்த்து வந்தியின் எல்லாப் பிட்டும் உதிர்ந்து போகிறது இளைஞன் வடிவில் வந்த சிவபெருமான் மூக்கு முட்டச் சாப்பிட்டு விட்டு மரநிழலில் துண்டை விரித்துத் தூங்குகிறார். கரையில் மற்றவர்கள் பங்குகள் அடைக்கப்பட்டு இருக்க வந்தியின் பகுதி மட்டும் உடைந்தே இருப்பதைப் பார்த்த மன்னன் கோபம் கொள்ளுகிறான். உடனே தூங்கிக் கொண்டு இருந்த கூலியானை பிரம்பால் மன்னன் அடிக்கிறான். மன்னன் கூலியானை பிரம்பால் அடித்த போது உலகிலிருந்த ஜீவராசிகள் அனைத்தின் மீதும் அடி விழுந்ததாக எல்லாரும் உணர்ந்தனர். அடித்த மன்னனும் தன்னளவில் உணர்ந்தான். உடனடியாக எழுந்த கூலியான் ஒரு கூடை மண்ணை உடைந்த பகுதியில் கொட்ட

அது உடனடியாக மாயமாகச் சரியாகி விட்டது. கூலியாளும் மறைந்து போனான். ஆனால், அவன் மீது பட்டபிரம்படி உலகெல்லாம் உள்ள அனைத்து உயிர்கள் மீதும் பட்டது இது கண்ட மன்னன் கலங்கிப் போனான்.

அப்போது சிவபிரானின் குரல் அசரீரியாகக் கேட்டது. 'மன்னவா!' வாதவூரானின் பொருட்டு நாம்தான் இத்திருவிளையாடலைச் செய்தோம்! இதனை அறியாமல் நீ கோபம் கொண்டாய்' என்று அக்குரல் சொல்லிற்று.

மன்னன், வாதவூரடிகளை மீண்டும் தனக்கு அமைச்சராக இருக்க வேண்டினான். அவருக்கு அந்த ஆசை சிறிதும் இல்லையாகையால், பல்வேறு சிவத்தலங்களுக்குச் சென்று துதித்துப் பின் திருச்சிற்றம்பலம் எனப்படும் சிதம்பரத்திற்கு வந்தார்.

சிதம்பரத்திலும் சிவபெருமான், ஒரு வேதியர் உருவில் மாணிக்கவாசகர் முன் தோன்றினார். அவரை யார் என்று மாணிக்கவாசகர் கேட்க, தாம், பாண்டிய நாட்டினர் என்றும், மாணிக்கவாசகரின் புகழைக் கேள்விப்பட்டு வந்ததாகவும், அவருடைய பதிகங்களை ஓத வந்ததாகவும் கூறுகின்றார்: இப்படியாக மாணிக்கவாசகர் கூற அந்த அந்தணர் எழுதியதே திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும் ஆகும். எழுதி முடித்ததும்

ஓலைச்சுவடியின் முடிவில், மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் என்று கையொப்பமிட்டு திருமுறையைக் கோவிலின் திருவாயிற் படியில் வைத்துவிட்டு வேதியர் மறைந்தார்.

அதைப்பார்த்த ஒருவர் அவ்வேடுகளை எடுத்துப் பார்க்க அது திருவாசகமும், திருக்கோவையாரு கொண்ட சுவடியாயிருந்தது. மிகவும் மனம் மகிழ்ந்த அவர் தில்லை மூவாயிரவரைக் கூட்டிப் பூசைகள் செய்தார். மூவாயிரவர் நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் பொருள் என்ன? என்று வாதவூரரைக் கேட்டனர். அவர்கள் அனைவரையும் திருச்சிற்றம் பலத்துக்கு அழைத்துச் சென்ற வாதவூரார் “இதன் உட்பொருள் இதுவே என்று கூறித் தில்லையம் பலத்தைக் காட்டி மறைந்தார்.

திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவரான ஜி.யு.போப் மாணிக்கவாசகரைப் பற்றி ‘உலக வரலாற்றிலேயே மேதையான மாணிக்கவாசகரை விடப் புலமை, உழைப்பு, துன்பத்தைப் பொறுத்தல், இடையறாத நிலைத்த பக்தி ஆகிய பண்புகளுடன் நம் மனத்தைக் கவர்கின்றவர் வேறு யாரும் இல்லை’ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மாணிக்கவாசகர் படைத்த திருவாசகத்தில் தம்மை நாயேன், நாயடியேன், நாயினேன், ஊத்தையேன், பொய்யன் என்றெல்லாம் பல்வேறு இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இது அவருடைய உயர்ந்த பண்பைக் குறிப்பிடலாம்; அல்லது ஆண்டவன் முன் தாம் எம்மாத்திரம் என்ற எண்ணமாக இருக்கலாம். இப்படியான இவருடைய பக்திப் பாடல்களில் பல்வேறு இடங்களில் உவமைகள் சிலவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றை மேலோட்டமாக தொகுத்து பார்வையிடுதலே பின்வரும் கட்டுரைகளின் நோக்கமாகும். மேலும் பயணித்து அவற்றை அறிய முயலுவோமா?

1. இல் நுழை கதிர் போல

ரீதாரணமாக உலகமென்பது மிகப் பெரியது; பரந்து பட்டது என்று சொல்லுவோம் 'கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு' என்று ஓளவைப் பிராட்டியும் 'உலகம் மிகப் பெரியது' என்ற பொருளிலே தான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். ஆனால் உலகமென்பது ஒரு சிறு அணுவைப் போன்றதே அணுவின் அளவினதே என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

எப்போது?

சிவபெருமானது விரிந்து பரந்து கிடக்கின்ற பெருமையையும், நுட்பத்தையும் பாராட்டும் போது.

மாணிக்கவாசகர் பல்வேறு சிவத்தலங்களுக்குச் சென்று பாடல்களை அருளிச் செய்திருக்கின்றார். அப்படிப் பாடுகின்ற போது தில்லையில் 'திருவண்டப் பகுதி' என்னும் தலைப்பில் சிவபெருமானின் தூல சூக்குமத்தை வியந்து 182 - வரிகளில் பாடியிருக்கின்றார். இவை இணைக் குறளாசிரியப்பாவினாலானது அவற்றில் முதல் ஆறு வரிகள் பின் வருமாறு:

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
கின்னுழை கதிரின் நுண்அணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன்; தெரியின்

கா.சு. பிள்ளை அவர்களின் உரையின்படி: 'அண்டமாகிய பேருலகின் பகுதிகளின் உருண்டை வடிவான விளக்கமும், அவற்றின் எல்லையற்ற இயல்புகளும், பல்வகை வளம் பொருந்திய பெருமைமிக்க தோற்றங்களும் அவை ஒன்றிற்கொன்று மேலாக நின்ற எழுச்சியின் வேறுபாடுகளைக் கூறுங்கால் நூற்றொருகோடிக்கு அதிகமாக

அளவில்லாமல் பரந்து பெருகியுள்ளன. அத்தகைய உலகுகளெல்லாம் வீட்டினுள்ளே பலகணி வாயிலாகப் புகுகின்ற பகலவன் கதிர்களிலே நெருக்கமாகக் காணப்படும் அணுக்களையொப்பச் சிறியன வென்று சொல்லி இப்படி யாகத்தான் பெரியவனாய் விளங்கும் முதல்வன் என்கிறார்.

அண்டம் அல்லது பிரபஞ்சம் என்பது பல கோள்களின் தொகுப்பாகும். இப்பிரபஞ்சத்தின் ஒரு எல்லையிலிருந்து மற்றொரு எதிர்ப்புற எல்லைக்குச் செல்ல பல இலட்சம் ஒளியாண்டுகள் ஆகும் என்று விஞ்ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, இவ்வுலகம் எவ்வளவு பெரியது அல்லது ஆண்டவனின் பரந்துபட்டத் தன்மை, பெருமை, நுட்பம் எவ்வளவு பெரியது என்பதைப் பற்றி ஒப்பிடும் போது இவ்வுலகம் எவ்வளவு சிறியது என்பதைக் காட்ட இவ்வுவமையைப் பயன்படுத்தி ஒப்பிட்டுக் காட்ட முயலுகிறார்.

ஒரு துவாரத்தின் வழியாகவோ, பலகணி அல்லது ஜன்னல் வழியாகவோ சூரியனின் கிரணங்கள் வீட்டினுள்ளே வருகின்றபோது அவ்வொளியினூடே சிறிய சிறிய துணுக்குகள் பறப்பதை நம்மால் பார்க்க முடியும். அவை மிகச் சிறியன அந்த அணுக்களுடன் இவ்வுலகத்தை ஒப்பிட்டு அவ்வளவு சிறியது என்று கூறுகின்றார்.

ஆயினும் அப்படிப்பட்ட உலகத்தைப் படைத்தவன் எத்தகையவன் - எவ்வளவு பெரியவன் என வியக்கின்றார் மாணிக்க வாசகர். மேலும் 'பத்தோடு பதினொன்று' என்று நாம் நடைமுறை வாழ்க்கையில் அடிக்கடிப் பயன்படுத்துவோம் 'பத்து' என்பது நிச்சயமற்ற - கற்பனையான எண்ணிக்கை; 'பதினொன்று' என்பது மட்டுமே நிச்சயமாக ஒன்று. அதேபோல அளவற்ற ஒன்றினை - எண்ணிக்கைக்கு அடங்காத ஒன்றினை இறைவன் படைத்திருக்கின்றான். அப்படியானால் இறைவனின் பரந்துபட்ட பெருமையை என்னவென்பது? அது அளவிடற்கரியது என்கிறார் மாணிக்க வாசகர்.

ஆனால், அறிவியல் என்ன சொல்லுகிறது? இப்பிரபஞ்சம் அண்டப் பெருக்கத்தின் (Big Bang) விளைவு என்று சொல்லுகிறது. அப்போது திடும் என கணக்கற்ற அண்டங்கள் தோன்றின. இது இயற்கையின் வெளிப்பாடு; இது ஒரு விபத்தின் விளைவு! இது இயற்கையின் சக்தி! ஈர்ப்பினால் கோள்கள் ஒழுங்காக சுற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றன. எனவே இயற்கையும் ஈர்ப்பும் இறைவன் என்றால் கடவுள் உண்டுதானே!

2. சூறாவளியின் வீச்சுக் காற்றுபோல :

(கூலத்துச் கூறு மாருதத்து)

சீர்தாரணமாக காற்று என்பது நம்மை அச்சுறுத்துவதில்லை; காற்றின் மென்மையானதை தென்றல்(அ) மென்காற்று என்போம்! வன்மையானதை பெருங்காற்று என்போம்! சுழற்காற்றினை சூறாவளி என்போம்! இச்சூறாவளியில் உள்பகுதி, வெளிப்பகுதி என பல பகுதிகள் உள்ளன. இந்த சூறாவளிக்கு தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு முதலிய நிகழ்வுகளும் உள்ளன. அதேபோல் அண்டங்களின் படைப்பும், காத்தலும், ஒடுங்குதலும் ஆகிய அனைத்தையும் இயக்கும் முதல்வனாக இறைவன் விளங்குவதாக மாணிக்கவாசகர் கூறுகிறார்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'படைப்புக் கடவுளின் கூட்டமும், காப்புக் கடவுளின் அதிகமான எண்ணிக்கையும், தோன்றுதலும், நிலைத்து வளர்த்தலும், ஒடுங்குதலும் நிகழ்வதற்குரிய காலப்பகுதிகள் தன்னுள் அடங்கப் பெற்ற மிகப்பெரிய ஊழிக் காலங்களின் தொடக்கமும் நிலைபேறும் முடிவும் சிறு சுழற்காற்றுகளாகிய நுண்பகுதி பல தன்னகத்து கொண்ட வெளிப்படையான பெரிய சூறாவளியின் வீச்சுக் காற்றுப் போலச் சுழலுமாறு அவை முழுவதையும் இயக்கும் இளைஞனாகவும் விளங்கும் முதல்வன் என்கிறார் மாணிக்க வாசகர்.

இதோ அவரது பாடல் :

கேவதியன் தொகையொரு மாவைன் மிகுதியும்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொரு புணரிய
மாப்பே ஏழியும் நீக்கமும் நீகையும்
கூக்கமொரு தூதத்துச் சூறை மாருதத்து
எறியது வளியிற்

கொடகப் பெயர்க்குங் குறுகன் முழுவதும்

இவ்வரிகள் 'திருவண்டப்பகுதி' யின் 7 முதல் 12 வரையிலான 6 வரிகளாகும் இவை தில்லையில் அருளப்பட்டன. இவை சிவனது தூலதூக்குமத்தை வியந்து பாடப்பட்டவை. இவை இணைக் குறளாசிரியப் பாவால் ஆனவை.

இப்பாடல் வரிகளின்படி 'அண்டங்கள் பல வாதலின் அவை தோறும் அவற்றைப் படைப் போரும், காப்போருமாகிய ஒரே கடவுள் சிவன்; அவர் பல கோலங்கள் கொண்டார். உலகம் யாவும் தோன்றி ஓடுங்கும் பேருழிக் காலமானது பெரும் புயற்காற்றுப் போலவும் அண்டத்தின் கடவுளின் கோலங்கள் பெரும் புயலிலடங்கிய சிறு சுழற்காற்றுப் போலவும் கருதப்பட்டன.

பேருழிக்காலம் பெரும் புயற்காற்றுக்கும், கடவுளர் கோலம் சிறு சுழற்காற்றுக்கும் உவமைகளாகக் கூறப்பட்டன.

3. அஞ்சலி காந்தள் காட்ட :

கீரிந்தள் மலர் மழைக்காலங்களில் காடுகளிலும் வேலிகளிலும் நிறைந்த அளவுக்கு கொடியோடி செம்மலர் பூத்துக் குலுங்கச் செய்யும். இதன் கொடி கணுக்களைக் கொண்டது; கணுக்கள் உடையும் தன்மை உடையது; இதன் இலைகள் அகலத்தில் குறைவாயும், நீளத்தில் கொஞ்சம் ஊசி போன்றும் அமைந்திருக்கும்; பூக்கள் பெரும்பாலும் சிறுவெண்மை, மஞ்சள், ஆரஞ்சு மற்றும் சிவப்பு வண்ணங்கள் அனைத்தையும் கொண்டதாக இருக்கும். மேலும், பூக்களின் இதழ்கள் சுருள் சுருளாக வளைந்து காணப்படும் இது வாசனையற்ற ஒரு மலர்; இதன் செடியோ, மலரோ, மருத்துவ குணம் ஏதும் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

இம்மலரை ஒரு கையின் ஐந்து விரிந்த விரல்களுக்கு உவமையாகக் கூறுவது வழக்கம். இம்மலர் முழுவதுமாக மலராத நிலையில் இரு கை கூப்பி வணங்குவது போல் தோற்றமளிக்கும். இம்மலர் பற்றிய குறிப்புகள் சங்ககாலம் தொட்டே இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. இது ஒரு காட்டு மலர். இதனை மாணிக்க வாசகர், சிவபெருமானின் அடியார்களின் கூப்பிய கைகளுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார்.

மாணிக்க வாசகர் 'திருவண்டப்பகுதி'யின் 75-ஆவது வரியில் இவ்வுவமையைச் கையாண்டு உள்ளார். இது தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்து பாடப்பட்டது; இணைக்குறளாசிரியப்பாவால் ஆனாது.

இதோ மாணிக்கவாசகரின் பாடல் வரிகள் :

“எந்தம் பிறவியிற் கேட்பும் யிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரைய அஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா கின்னஞன் நுண்ணுளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளம் திசைதிசை தெவிட்ட
வரையுறக் கேதக் குட்டங் கையுற வேளங்கி
கருமூச் சமயத் தொரு பேய்த் தேரிகை
நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கண்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொகும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன”

திருவண்டப்பகுதி - (73-82 வரிகள்)

கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின்படி “எங்கள் பிறவிகளாகிய மழைக்காலத்தில் தோன்றி செத்தொழியும் பூச்சிகள் போல நிறைந்த அளவுக்குத் தோன்ற, கடவுளின் பெரிய இரக்கமானது முரசடித்தாற் போல இனிய முழக்கஞ் செய்ய பூப்போன்றதாயுள்ள அடியார்களின் கூப்பிய கைகள் காந்தள் மலர் போல குறையாத இன்பம் தரும் அருளானது, சிறிய துளிவடிவம் கொள்ள, நேர்மையான பேரறிவாகிய வெள்ளம்

திசையெங்கும் திரண்டோங்க, எல்லையற்று உயர்ந்து பரந்தமையாலாகிய அறுசமயங்களாகிய கானல் நீரினை அணுகி நீண்ட கண்களையுடைய மான்கூட்டம் போலக் கதியடையும் விருப்பால் ஆராய்ச்சியுடன் சென்ற சிற்றறிவுயிர்கள், அக் கானல் நீரினைத் தமது அகன்ற பெரிய வாயினால் பருகியும், நடந்த தளர்ச்சியும், மிகக் கெடுதியான தாகமும் நீங்கப் பெறாது உழன்றன” என்கிறார்.

அதாவது, உயிர்கள் அறுவகைப் புறச் சமயங்களால் கதி கைகூடாமையினால் பெருநெறி நோக்கி உழன்றனவாம் என்பதாம். மான்கள் கானல் நீரை பருகியதால் தாகம் நீங்கப் பெறாதது போல, உயிர்கள் அறுவகைப்புறச் சமயங்களால் கதி மோட்சம் கைகூடாமையினால், வேறு வழி தேடி அலைகின்றன என்பதாகும்.

சமயங்களுக்கு கானல் நீர் உவமையாகக் கூறப் பட்டது; கானல்நீரை பருக முடியாது; அது உண்மையானது அல்ல! அப்படியே உண்ண முயன்றாலும் தகாம் நீங்காது; தாகம் தீராத மான்கள் உழல்வது போல், ஆருயிர்கள் சமயங்கள் மூலம் கதிமோட்சம் அடையப் பெறாமையால் உயிர்கள் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றன என்பதாம்.

4. பூவின் நாற்றம் போல்

பூவின் மணம் குறித்தும் அது வியாபித்து இருக்கின்ற தன்மை குறித்தும் பலபேர் பல விதமாக ஒப்புமை காட்டி விளக்கியுள்ளார்கள். கடவுள் எங்கே இருக்கின்றான்? என்று கேட்டு, காட்டச் சொல்லுமாறு வினவுகின்றவர்களுக்கு பூவின் மணத்தை உணர முடிவது போல, கடவுளை உணரத்தான் முடியும் பார்க்க முடியாது என்று விளக்குவார்கள்.

அதே போல் மாணிக்கவாசகரும் தமது பாடலில் 'பூவின் நாற்றம் போல்' என்ற அறிமுகத்துடன் கடவுள் தன்மையைச் சுட்டிக் காட்டி தமக்கு யாது செய்தான் என்பதையும் சொல்லுகிறார்.

தில்லையில் அருளிய 'திருவண்டப்பகுதி'யில் 115 - ஆவது வரியில் இவ்வுவமையை பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்.

உரையின்படி : "மலரினின்று எழுகின்ற மணம் போல உலகெங்கும் நீக்கமற நிறைந்து எல்லாவற்றிற்கும் சார்பாய் இருந்து பெருந்தன்மையை எளிதில் வந்து தமக்கு அறிவுறுத்தி அருளி அழியும் தன்மையுடைய உடம்பெடுக்கும் பிறவியானது நீங்கும்படி செய்த ஞானமுதல்வன்

தம்மை ஆட்கொண்டதாக” மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் வரிகள்:

பூனின் நாற்றம் போன் றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேனிய பெருமை
கின்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச் செய்த ஒன்பொருள்
கின்றெனக் கெளிவந் தீருந்தனன் போற்றி

திருவண்டப்பகுதி - (115-119 வரிகள்)

இது தில்லையில் அருளப்பட்டது; சிவபெருமானது தூலதூக்குமத்தை வியந்து, இணைக்குறளாசிரியப் பாவால் பாடப்பட்டது.

5. அலைகடல் திரையின் ஆர்த்தார்த்தோங்கி: -

அலைகளையும், கடலையும் பிரிக்க முடியாது; ஆனால், அமைதியான ஆழ்கடலும் உண்டு. அதே போல் கொந்தளிக்கின்ற, அமைதியற்ற மன நிலையும் உள்ளது; அமைதியான ஆழ்மனமும் உண்டு. அழுகையினால் கண்ணீர் விடுவதும் உண்டு ஆனந்தத்தினால் கண்ணீர் சிந்துவதும் உண்டு; ஆனந்த மிகுதியால் எக்காளமிடுவதும் உண்டு; அந்தக் கொந்தளிப்பில் தலைகால் புரியாமல் ஆடுவதும் உண்டு.

மாணிக்க வாசகர், இறைவனின் தன்மைகளைப் பற்றி சொல்லுகின்ற போது, தம்முள் ஏற்படுகின்ற கிளர்ச்சிகளையும் அதன் விளைவுகளையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றார். அதுபோது கொந்தளிக்கின்ற கடலின் அலைபோல என்னும் உவமையைப் பயன்படுத்துகின்றார்.

கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின்படி: 'அதாவது தனக்கு யாரும் ஒப்பில்லாத பெருமான் தானே எல்லாவற்றோடும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்கும் தன்மையையும், தன்னில் தானாயுள்ள தனியியல்பையும் தம்மைப் போன்றவர்கள் கேட்கும்படி வந்து அறிவுறுத்தியருளி, வலியப் போர்க்கழைத்தாற் போலழைத்து அடிமையாகக் கொண்டருளி, அந்தணனாகிய ஆசிரிய வடிவங்காட்டியருளியதோடு, அவ்வாறு ஆருளினவுடனே சலிப்பில்லாத அன்பினாலே எலும்பும் உருகும்படியாக முறையிட்டு கொந்தளிக்கின்ற கடலின் அலைபோலக் கூவிக் கூவியழைத்து தலைமயங்கிக் கீழே விழுந்து உருண்டு கதறிப் பித்துக் கொண்டவர் போல் மால்கொண்டு, வெறிகொண்டார் போலக் களித்து, பார்த்தவர்களெல்லாம் அச்சமடையவும், கேட்டவர்களெல்லாம் அதிசயிக்கவும் தன்மேற் பாகனை ஏற விடாதபடி மிகுந்த

பெருமதம் கொண்ட மதயானை போல அதிகமான இன்ப அன்பினைத் தாங்க இயலாதவனாகும்படி எனது உறுப்புகளையெல்லாம் சுவைமிக்க கொம்புத்தேன் போன்ற இன்ப உணர்ச்சியால் செய்தமைத்தனன் தம் இறைவன்' என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் வரிகள் :

“தன்னே ரில்லோன் தானேயான தன்மை
என்னே ருனையோர் கேட்கவந் தீயற்றி
அறைகூவி யாட்கொண் டருளி
மறையோர் கோவை காட்டி யருளலும்
உளையா அன்பென் புருக வேலாயிடக்
அகைகடல் தீரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
ததைத் மாறா வீழ்ந்து புரண் டறறிப்
ரித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களி றேற்றாத் தட்ப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்கு செய்தனன்

திருவண்டப்பகுதி - (146-157 வரிகள்)

இது திருவண்டப் பகுதியில் சிவனது தூலதூக்குமத்தை வியந்து தில்லையில் அருளியது. இணைக் குறளாசிரியப்பாவால் ஆனது.

6. செழுந்தண் பாற்கடல் திரை போல

இழுமதி நாளன்று கடல் பொங்கி எழும் என்பதும், அன்றைய நாளில் கடல் சீற்றம் சற்று அதிகமிருக்கும் என்பதும், எல்லோருக்கும் தெரிந்த செய்தியே. இதனையே மாணிக்கவாசகர், தமது உள்ளத்தினுள்ளே பேரின்பமானது நிறைந்து தளும்பச் செய்ததற்கு உவமையாக்கிக் கூறுகின்றார்.

பேரா கா.சு.பிள்ளையின் உரையின்படி :
'பெளர்ணமி நன்னாளில் கடல் நடுவிற் பொங்கும் நீர்போல உள்ளத்தினுள்ளே பேரின்பமானது நிறைந்து வளமிக்க பாற்கடல் அலை போலத் தளும்பச் செய்து, சொல்லும் தன்மையைக் கடந்த பேரமுதமானது உரோமத்தினடி தோறும் நிரம்பத் தங்கும்படி செய்தனன். நாய் போன்ற தமது உடம்பினகத்தே சிறு வீட்டிருக்கை கொண்டருளி தீயோனாகிய (மாணிக்கவாசகரின்) புலால் மிகுந்த உடம்பின் குருதிக் குழாய் நரம்பு முதலிய செய்கரைகள் தோறும் இனிய தேனைப்பாய்ச்சி அதிசயிக்கத் தக்க நிறைவான அமுதத்தை எலும்புத் துவாரந் தோறும் பாய்வித்தனன் என்றும், உருகும் தன்மையுடைய உள்ளத்தினாலே வடிவமைத்தாற் போல ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நெருங்கி அமுதம் ஊறிக்

கசிகின்ற உடம்பைத் தந்தனன்' என்றும் மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல்:

“செழுந்தண் பாற்கடல் தீரையுரைவித்(து)
உவாக்கடல் நன்னூநீர் உள்ளகம் ததும்ப
வாக்கிறந் தழுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊந்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட கைத்தே
குரம்பைகொண் டித்தேன் பாய்த்தீ நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது
உள்ளங் கொண்டுடார் உருச்செய் தாங்கெனக்
கன்னு நாக்கை யமைத்தனன்”

திருவண்டிப்பகுதி - (168-177 வரிகள்)

இப்பாடல்வாடிகள் 'திருவண்டிப் பகுதி'யின் கீழ் வருவதாகும் இது தில்லையில் அருளப்பட்டது. மேலும், இது சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்து இணைக்குறவி. விரியப் பாவால் பாடப் பெற்றது.

கேள்வி : இப்பாடலில் தம்மை 'நாயுடலகத்தே' என்று அழைத்துக் கொள்கிறார். தொன்னூறுக்கும் அதிகமான இடங்களில் நாயினேன் என்று தம்மை அழைத்துக் கொள்ளும் மாணிக்க வாசகர் இப்பாடலிலும் தமது உடலை நாயுடல் என்றே அழைத்துக் கொள்வது விசித்திரமாயுள்ளது. இது சரியா?

7. கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும் :

இப்படியும் அப்படியுமாக ஒருவன் நடந்து கொண்டிருப்பானேயாகில் 'ஏன் இப்படி குட்டிப் போட்ட பூனைபோல்' அலைந்து கொண்டு இருக்கின்றாய்? என சாதாரணமாக நடைமுறை வாழ்க்கையில் கேட்கின்றார்கள்; கேட்கவே செய்கிறார்கள்! அதற்குக் காரணம் மனமானது ஒரு நிலையில் இல்லை என்பதுதான்! இந்த மனதால் நமக்கு பிரச்சனையை உருவாக்கவும் முடியும்; அதற்கு தீர்வையும் தர முடியும் அந்த அளவுக்கு மனம் சக்தி வாய்ந்தது ஆகும்.

அதே போல கன்றினையுடைய பசுவானது, தனது கன்றினைக் காணாத போது அலறி மனம் பதைக்கவே செய்யும். இதையே மாணிக்க வாசகர் தமது பாடலில் உவமையாக்கியிருக்கின்றார்; இவ்வுவமை 'போற்றித் திருவகவல்' என்பதன் கீழ் 'சகத்தின உற்பத்தி'யை பற்றிக் கூறும் போது பயன்படுத்தியிருக்கின்றார் 'போற்றிக் திருவகவல்' தில்லையில் அருளப்பட்டது.

கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி :
'மாணிக்கவாசகர் அலறி நடுங்கி, வேறு எத்தெய்வங்களையும் கனவிலும் நினைவாது அடைதற்கரிய

மேலான வீட்டினையும் ஒரு பரம்பொருள் குரு
மூர்த்தியாகி நிலவுலகத்தே தோன்றி ஆட்கொண்டு
அருளிய பெருந்தன்மையை, எளிமையாக எண்ணி
அசட்டை செய்யாது, குரு முதல்வனின் திருவடிகள்
இரண்டையும் உருவை விட்டகலாத நிழல் போல
முன் வணங்கியும், பின் தொடர்ந்தும் பிரிவின்றி
நின்று இடையூறுகள் வந்த போதும் வெறுப்புற்றுச்
சலியாது முழுமுதற் கடவுளாகிய குருபரன்
அருளிய திசை நோக்கி வணங்குதல் வேண்டும்
என்கிறார்.

இதோ மாணிக்கவாசகரின் பாடல் வரிகள் :

'கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கணவிலும் நிகையா(து)
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே தீருவடி மிகண்கைய்
பிறிவினை யறியா நிறைவு போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்தீசை'

போற்றித் திருநகவல் - (73-79 வரிகள்)

இதே போன்று திருமுலர் தமது திரு
மந்திரத்தில், '

மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது
நன்று நிறைந்தது நேர்தரு நந்தியுங்
கன்று நிறைந்தெழு தாடியன வந்தரின்
குன்று நிறைந்த குணவினக் காமே

திருமந்திரம் பா எண் : (2407)

மேலே குறிப்பிடப் பெற்ற திருமந்திரப் பாடலை மாணிக்கவாசகரின் பாடலைப் படித்து கடக்கின்ற போது நினைவுக்கூரத்தக்கதேயாகும். கன்றை ஈன்ற பசுவின் மனம் கதறியும், பதறியும் அதுபடும் அவத்தையைப் போலவே மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் மனமும் அவத்தைப்படுவதாக கூற முனைந்ததை 'கற்றா மனமென' ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

8. பள்ளத் தாமுறு புனல் போல :

பள்ளத்தை நாடி தண்ணீர் ஓடும்; அது இயற்கை! அது ஈர்ப்புச் சக்தியின் வழிமுறை. அப்படிப் பள்ளத்தை நாடி ஓடும் நீரை ஆண்டவன் அருளை எதிர்ப்பார்த்து மேல் கீழாக விழுந்து வணங்கி நெஞ்சம் துடி துடித்து உருக்கங் கொள்ளும் இறையடியார்களுக்கு ஒப்பிட்டு காட்டுகிறார் மாணிக்கவாசகர்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி 'வானத்தினின்று இறங்கிய கங்கை வெள்ளமானது விழுந்து தங்குவதற்கேற்ற விரிந்த சடையினையுடையவனே! காளையை ஊர்தியாக உடையவனே, தேவர் தலைவனே! என்றெல்லாம் அடியார்கள் சொல்லக் கேட்டவுடனே ஆர்வ

மிகுந்த மனத்தினராய் மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திலே விழுகின்ற மிகுந்த நீர்போல. மேல்கீழாக விழுந்து வணங்கி நெஞ்சம் துடிதுடித்து உருக்கம் கொள்ளும் நல்ல அடியார்கள் உன்னுடைய அருளை எதிர்பார்த்து நிற்க, அவர்களுக்கு அவ்வருளை அளியாது, தகுதியற்ற தன்னைப் பெருங்கருணையால் ஆண்டு கொண்டு உனக்கு என் உள்ளங்கால் முதல் உச்சி வரையுள்ள உடம்பின் பகுதிகளைனத்தும் மனத்தின் இயல்புடைய தாய் உருக வேண்டும்: ஆனால், அப்படி உருகவில்லை. மேலானவனே! உடம்பு முழுவதும் கண்ணின் இயல்புடையதாய் நீர் பெருக்க அதன் வெள்ளம் பாய வேண்டும். அப்படிப் பாயவில்லை. ஆதலின் கொடிய வினையுடையேனுக்கு நெஞ்சமானது கல்லினாலும் இருகண்களும் மரத்தினாலும் ஆனவையேயாகும்' என்கிறார் மாணிக்க வாசகர்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமாரினை எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்
பள்ளந்தா ழுறுபுனைநீர் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்(கு)
உள்ளந்தாள் நின்றூச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்காங்
கண்ணினையும் மரமாய்தீ வினையி னெற்றேக

சுட்டறுத்தல் - 1

இப்பாடல் 'திருச்சதகம்' என்பதன் கீழ் 21-ஆவது பாடலாகவும், முன்றாவது தலைப்பான 'சுட்டறுத்தல்' என்பதன் கீழ் முதலாவது பாடலாகவும் அமைந்து உள்ளது. இப்பாடலில் 'பள்ளந்தாமுறு புனல் போல்' என்னும் உவமை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. கட்டளைக் கலித்துறைப் பாவாலானது. மேலும் பக்தி வைராக்கிய விசித்திரத்தைப் பற்றி பேசுகிறது.

ஒரு கேள்வி : மாணிக்க வாசகரைப் பொருத்த வரையிலும் மற்ற அடியார்கள் விழுந்து புரண்டு வேண்டி நிற்கும் நல்ல அடியார்கள்; அவர்களுக்கெல்லாம் அருள் புரியாமல் தமக்கு ஏன் அருள் புரிந்தாய் - புரிகிறாய் என்று கேட்பதாக அமைந்து உள்ளது. அப்படியானால் மாணிக்க வாசகர் சிறந்த அடியார் இல்லையா? தமக்கு அந்த தகுதி இல்லை என்று நினைக்கின்றாரா? உருகவில்லை என்கிறார்; கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கு இல்லை என்கிறார். இவற்றிற்கெல்லாம் பொருள் என்ன?

9. செச்சை மாமலர்புரையும் மேனி :-

வெட்சி என்பது ஒரு மலர்; சங்ககாலம் தொட்டே இம்மலர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய மலரின் சிறந்த செம்மேனியைக் கொண்டவன் சிவபெருமான் என வருணிக்கிறார் மாணிக்கவாசகர்

இப்பாடல் திருச்சதகத்தின் கீழ்வரும் 29-ஆவது பாடலாகும்; மேலும் மூன்றாவது தலைப்பான சுட்டறுத்தலின் கீழ் 9-ஆவது பாடலாக வருகின்றது. கட்டளைக் கலித்துறை பாக்களால் ஆனது.

பேரா.கா.சு. பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி : இறைவன்பால் மிகுந்த அன்புடைய அடியார் கட்கெல்லாம் அடியானாக்கி, மாணிக்கவாசகரின் பிறப்பிறப்புப் பற்றிய பயத்தை நீக்கி அவரை ஆட்கொண்டருளினன் என்றும் அப்பேரின் ப அமுதம் ஊற்றெடுத்து நெஞ்சம் கரைந்து அன்பு மிகுதிப்படும் வண்ணம் அவரது உள்ளத்தை புகுந்து ஆண்டருளினன் என்றும், அவன் அப்பன், ஆண், பெண், அலி என்பவையாய் எல்லா வற்றிற்கும் இடம் கொடுக்கும் வானாகிக் கடத்தற் கரிய சோதி வடிவான தூய மாயையாகி முடிவாகி

அப்பாற்பட்டு நின்ற வெட்சியின் சிறந்த பூப்போலச்
செம்மேனி படைத்த சிவபரம்பொருளே தமது
தலைவன் என்றும், அவனே விண்ணவர்க்கரசன்
என்றும் மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கெட்கின்
யிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுதம் ஊறி
அகம்நெகடுவ புருந்தாண்டான் அன்பு கூர
அச்சன்ஆன் பெண்ணினிஆ காச மாகி
ஆரமுலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மரீபுரையும் மேனி எங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோடுவ

திருச்சதகம் - 29

இப்பாடலின்படி மாணிக்க வாசகரின் பிறப்பு
இறப்பு முதலியவற்றின் அச்சத்தைப் போக்கி ஆட்
கொண்டருளினன் என பொருள் படுகின்றது.

10. மத்தினிலகப்பட்ட தயிர் போல :

புல்லிலிருந்து தயிர் கிடைக்கும். தயிரிலிருந்து
வெண்ணெய்யும் வெண்ணெயிலிருந்து நெய்யும்
கிடைக்கும். எனவே பாலில் தயிர், வெண்ணெய்

நெய் அனைத்தும் உள்ளடங்கியிருக்கின்றது. அது போல ஒவ்வொரு பொருளிலும் இறைவன் ஒளிந்திருக்கிறான் என்று சொல்லுவார்கள். இங்கே இது என்ன? மத்தினிலகப்பட்ட தயிர் போல? இதனை எதற்கு ஒப்புமைக் காட்ட மாணிக்கவாசகர் முயன்றிருக்கிறார்?

திருச்சதகத்தின் கீழ் 40-ஆவது பாடலும் நான்காவது உத்தலைப்பான 'ஆத்துமசுத்தி' என்பதில் 10-ஆவது பாடலும் ஆன இது மனிதரின் ஆத்தும சுத்தியைப் பற்றி பேசுகிறது ஆத்துமசுத்தி என்றால் நெஞ்சறிவுறுத்திலினாலே உயிரைத் தூயதாக்குதல் என்பது பொருளாகும்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி: 'தேன் போன்ற இனிமை நிலைபெற்ற திருவருள் நல்கிய தமது இன்பனுடைய வீட்டினை அடைவதற்கு செல்ல மாட்டார் என்றும், மான் போன்ற பார்வையுடைய மாதர் வஞ்சனையிடை மத்தினிலகப்பட்ட தயிர் போலக் கலங்குமாறு இளவேனிற் குரிய காமனது அம்பு நெஞ்சைப் பிளந்திட, திங்களானது உடம்பைச் சுடும் என்றும், அக்கெடுதியை, நினையாதே என்றும், உடம்பில் உயிரை வைத்துப் பாதுகாத்தலாகிய சிறிய செயலின் பொருட்டாகவே உணவுண்டு, உடையுடுத்தி, வாழ்ந்திருந்ததாக மாணிக்கவாசகர் கூறுகிறார்.

இதோ அந்த பாடல் :

வேனில் வேள்கனை கிழித்திட மதிசூழ்
 அனாதனை நினையாதே
 மான்நீ லாவிய நோக்கியார் படிநிடை
 மத்திற் தயிராகித்
 தேன்நீ லாவிய திருவருள் புரிந்தஎன்
 சிவன்நகர் புகழ்போகென்
 ஊனில் ஆவியை ஒம்புதற் பொருட்டினும்
 உண்குத்த் திருந்தேனே

திருச்சதகம் பாளன் - 40

இதே போல் 'நீத்தல் விண்ணப்பம்' என்னும் தலைப்பில் 29-ஆவது பாடலிலும் பயன்படுத்தி யிருப்பதைக் காணலாம். இப்பாடல் உத்தரகோச மங்கையில் அருளப்பட்டது. இது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசுகின்ற கட்டளைக் கலித்துறை : பாவாகும்.

இதோ அந்தப் பாடல் :

குலங்களைந் தாய்களைந் தாய்என்னைந்
 குற்றம்கொற் றச்சிகையாந்
 வினங்கெனத் தாய்விட டித்திகண் டாய்பொன்னின்
 மின்னுகொன்றை
 அனங்கைந் தாமரை மேனியப் பாடிநீ லாதவனே
 மனங்களைந் தாற்சூழல் வந்தயி நிற்பொரு
 மஞ்ஞறவே

அதாவது, பொன்போல மின்னுகின்ற கொன்றை மாலையணிந்த அழகிய செந்தாமரை மேனியை

யுடைய அப்பனே; யாரும் தனக்கு நிகரில்லாதவனே! கடைகின்ற மத்துப் பொருந்தினவுடன் சுழல்கின்ற தயிர் போல என்னைப் பற்றிய ஐந்து பாசங்களாலும் அலைவுற்று வருந்துவேனாகி என்னுடைய குற்றக் கூட்டங்களை யொழித்தவனே! எனது பசு போதத்தையும் நீக்கினாய், வெற்றி வில்லாக மேருவையுடைய எந்தையே கைவிட்டிடாதே! என மாணிக்கவாசகர் வேண்டுகிறார்.

அதேபோல 'நீத்தல் விண்ணப்ப'த்தின் கீழ் 30-ஆவது பாடலிலும் பயன்படுத்தியிருப்பதைப் காணலாம்.

இதோ அந்த பாடல் :

மத்துறு தண்தயிரிற்புண் தீக்கறு வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுத்தென் டாய்வெண்

டலையிலைச்சிக்

கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெஞ்

மாகைசுற்றித்

தத்துறு நீறுட னாரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே

அதாவது, வெள்ளிய தலையை அணிந்து திரட்சியுடைய கொன்றைப் போதினைச் சூடி, குடராகிய நீண்ட தோள் மாலையைக் கழுத்தினைச் சுற்றி அணிந்து, அசைந்து விளங்குகின்ற திருநீற்றுடன் சந்தனத்தின் சிவந்த குழம்பினை அணிந்த இளமையுடைய தலைவனே! மத்துப் பொருந்திய குளிர்ந்த கட்டித்தயிர் உடைதல் போல ஐம்புலனாகிய

தீப்பற்ற அதனாற் கலங்கி அக்கலக்கத்தில் வேருன்று
கின்ற வித்தின் தன்மை அடைவேனைக் கை
விட்டிடாதே! என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

மேலும், 'அடைக்கலப்பத்தின் கீழ் 6-ஆவது
பாடலிலும் 'பாவுதயிர் போல' என்னும் உவமையைப்
பயன்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம் :

இதோ அந்த பாடல் :

மாதறுமைப் பானிய கண்ணியர் வன்மத்

திடவுடைந்து

தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன்

தடமலர்த்தான்

வாழிஎப் போதுவந் தெந்நான் வணங்குவன்

வல்வினையேன்

ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்ககையே

சீடைக்கலப்பதீர் பா என் - 6

இப்பாடல் திருப்பெருந்துறையில் அருளப்
பட்டது: இது கலவைப்பாட்டால் ஆனது: இது பக்குவ
நிண்ணயத்தைப்பற்றி பேசுகிறது.

அதாவது 'கருணைக் கடலாகிய அப்பனே'
முதல்வனே மாம்பிஞ்சின் பிளவைப் போன்ற,
மைபரவிய கண்களை உடைய பெண்கள்பால்
வலிய மத்தை இட்டபோது, உடைவுற்றுப்பானையின்
பக்கமெங்கும் பரவுகின்ற தயிரினைப் போலத்
தளர்ச்சியுற்றேன். உன்னுடைய பெருமை
பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள்

வாழ்வனவாக. அவற்றைக் கொடிய வினையை உடைய யான் எப்பொழுது வந்தடைந்து எந்தக் காலத்திலே வணங்கப் போகிறேன்?' என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

முதல் பாடலில், தாம் உணவு உண்டு, உடை உடுத்தி வாழ்வது எதற்காக என்பதைச் சொல்லுகிறார்; இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது பாடலில் 'தம்மை கை விட்டு விடாதே இறைவா' என்று கடவுளிடம் வேண்டுகிறார் நான்காவது பாடலில் 'தாம் எப்போது இறைவனை அடைந்து வணங்கப் போகிறேன்' என்று ஏங்குகிறார்.

11. எள்ளிலெண்ணெய் போல :

'எள் என்றால் எண்ணெய்யாய் நிற்பான்' என்று சொல்ல கேள்விப் பட்டிருக்கின்றோம். அதாவது அவ்வளவு விரைந்து ஒரு வேலையைச் செய்யக் கூடியவன் என்பது பொருளாகும். இங்கே 'எள்ளிலெண்ணெய் போல' என எதற்கு உவமையாய் சொல்லியிருக்கின்றார் மாணிக்கவாசகர் என்பதைப் பார்ப்போம்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி: 'தேனும் வண்டும் நீங்காத கொன்றைப் பூவினையுடையான், எப்பொருளினுள்ளும், நடுவிலும் கீழும், மேலுமாய் எப்பக்கத்தும் எள்ளிலெண்ணெய்

போல வியாபித்து நின்றவனாகிய சிவபெருமான் அவனது மெய்யன்பர் போல தம்மையும் வலிய அழைத்துப் பணிகொள்ளுமாறு' வேண்டுகிறார் மாணிக்க வாசகர்.

மாணிக்கவாசகரின் பாடல் இதோ:

கொன்னுங் கிவ்வெனை அன்பரிற் கூய்ப்பணி
கன்னும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையாக்
நன்னுங் கீழுனும் மேலுனும் யாவுனும்
என்னும் எண்ணையும் போல் நின்ற எந்தையே

திருச்சதகம் பர எண் - 46

இது திருச்சதகத்தின் 46-ஆவது பாடலாகவும், இதன் கீழ் 5-ஆவது தலைப்பான 'கைம்மாறு கொடுத்தல்' என்பதன் கீழ் முதல் பாடலாகும். தலைப்பு 'கைம்மாறு கொடுத்தல்' என்றிருந்தாலும் பதில் உபகாரம் அளிக்க இயலாமையையே குறிக்கின்றது.

இப்பாடலின்படி எள்ளில் எண்ணெய் எங்கே யிருக்கின்றது என சொல்ல முடியுமா? என் மிகச் சிறியது! எல்லா இடத்திலும் எண்ணெய் விரவியிருக்கின்றது அதுபோல தம்மை ஆட்கொள்ளக் கூடிய இறைவனும் எல்லாப் பொருளிலும், அனைத்துப் பகுதியிலும் நிரவியிருக்கின்றார் எனலாம்! அதாவது எள்ளில் எண்ணெய் போல் என மாணிக்கவாசகர் ஒப்புமை காட்டுகிறார்.

12. நாணமில்லா நாய் போல :

இன்று குரைத்தெழு நாய் போல், கத்திய நாய்போல், கத்தித்திரிவர் கழுவடி நாய் போல், சைவ மடத்தில் புகுந்த நாய்போல் என்றெல்லாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்; இவற்றை உவமைகளாக திருமூலர் தமது திருமந்திர நூலில் பயன்படுத்தியும் இருக்கின்றார். ஆனால் நாணமில்லா நாய்போல் என்று உவமிப்பதை முதன்முறையாக மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகப்பாடலில் தான் பார்க்கிறோம். ஆமாம்! உண்மையில் நாய் நாணக்கூடியதா? நாணம் என்றால் என்ன என்பதை அது அறியுமா?

மாணிக்க வாசகர் தம்முடைய பல பாடல்களில் தம்மை மிகத் தாழ்மைப்படுத்தி, கீழ்மைப்படுத்தி அழைத்துக் கொள்வதை நம்மால் காணமுடிகிறது. நாயினேன், நாயடியேன், நாயினும் கடையன், ஊத்தையன் என்றெல்லாம் அழைத்துக் கொள்கிறார். ஆனால் நாய்க்கு நாணப்படத் தெரியுமா? எனவே நாணமில்லா நாயினேன் என்று மாணிக்க வாசகர் தம்மைத்தாமே அழைத்துக் கொள்கிறார்.

இப்பாடல் திருச்சதகத்தின் 60-ஆவது பாடலாகவும், 6-ஆவது உள் தலைப்பான 'அநுபோக சுத்தி' என்பதன் கீழ் 10-ஆவது பாடலாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. இப்பாடலில் 'நாணமில்லா நாய்போல்' என்னும் உவமையைப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றார் மாணிக்கவாசகர்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளையின் உரையின் படி :
 'பண்டு போற்றும் அடியாருள் நின்று நாணமில்லா
 நாயினேன் நகுவேன்; நினைக்க காண நெகுமன்
 பில்லை; நீ ஆண்டருள அடியேனும் தகுவனோ;
 எந்தாய் என் தன்மையே அந்தோ தரியேன்
 நிற்பாதம் புகுவேன்' என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

புகுவேன் எனதே நிற்பாதம் போற்றும்
 அடியா ருள்நின்று
 நகுவேன் பண்டு தோன்றோக்கி நாண
 யில்லா நாயினேன்
 நெகும் அன் ரில்கை நினைக்காண
 நீஅன் டருள அடியேனும்
 தகுவ னெனன் தன்மையே எந்தாய்
 அந்தோ தரியேனே

திருச்சதகம் பரளன் - 60

13. இரும்பு நெஞ்சம் போல :

'இரும்பு' என்பது மிகக் கடுமையான உலோகம்;
 மிக உறுதியானது; நிலை குலையாதது. எனவே
 கடுமையாக நடந்து கொள்கின்றவர்களை இரும்புடன்
 ஒப்புமைக் காட்டுவர். ஹிட்லர் ஒரு இரும்பு மனிதன்;
 வல்லபாய் படேல் ஒரு இரும்பு மனிதர். ஆனால்,

இந்த இரண்டு பெயர்களுக்கும் எவ்வளவோ வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஹிட்லர் உலக வரலாற்றில் இடம்பிடித்திருந்தாலும் ஒதுக்கப்பட்டவர்; ஆனால் பதேல் இந்திய வரலாற்றில் நாட்டின் ஐக்கியத்திற்காக போராடி நிலையாய் நின்றவர். அப்படிப்பட்ட இரும்பு - இரும்பு மனம் கொண்ட மாணிக்கவாசகர் என ஏன் கூறிக் கொண்டார்?

இரும்பு போலக் கடுமையான மனமுடைய என்னும் ஒப்புமையை மாணிக்கவாசகர் தம்மன திற்கே எடுத்துக் காட்டாய் உவமித்தது ஏன்? பார்ப்போம்!

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி : 'இரும்பு போலக் கடுமையான மனமுடைய கள்வனான ஆட்கொண்டருளிய நின்னுடைய திருவடியில் எழும் கரும்புத்தேன் என்னை விழுங்கி உடன் கலந்து செல்லவும் உடனே உடல் விடுதற்கு நெருப்பிருந்தது அடியேனும் உணவு கொண்டு, உலகிலிருந்ததுண்டு எனினும் நெருப்பில் உடலை நீத்து உன்னை அடையாத நான், உன்பால் அன்பும் உண்டென்று கூறுதல் என் அறியாமையே' என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

இரும்பு நெஞ்ச வஞ்ச னெனை ஆண்டு

கொண்ட நீன்னதாட

கரும்பு மடகு வாய்ம ருத்தெனைக்க கந்து போகவும்

நெருப்பு முண்டி யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நீன்கண் என்கண் என்ப

தென்ன விச்சையே

இப்பாடல் திருச்சதகத்தின் கீழ் 80-ஆவது பாடலாகவும், மேலும் திருச்சதகத்தில் எட்டாவது உள் தலைப்பாக உள்ள 'ஆனந்தத் தழுந்தல்' என்பதன் கீழ் பத்தாவது பாடலாகவும் அமைந்துள்ளது.

பலபாடல்களில் நாயினேன், நாயேன், நாயடியேன் என்றெல்லாம் தம்மைதாமே கூறிக் கொள்ளும் மாணிக்கவாசகர், இப்பாடலில் 'வஞ்சகன்' என்று அழைத்துக் கொள்வதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

இப்பாடலில் 'வஞ்சனேன்' என்று தம்மை அழைத்துக் கொள்கிறார். அதற்குக் காரணம் தாம் தம் உடலை விடுதற்கு - நெருப்பில் உடலை நீத்து இறைவனை அடைவதற்கு நெருப்பிருந்தும் உயிரை விடாமல், தாம் உணவு கொண்டு உலகிலிருந்ததால், இறைவன்பால் தமக்கு அன்பு (பக்தி) உண்டு என்று கூறிக்கொள்வதற்கு தமக்கு என்ன தகுதி இருக்கின்றது? என்று தம்மைத்தாமே கேட்டுக் கொண்டு, 'இல்லை இல்லை தமக்குத் தகுதி இல்லை; தாம் ஒரு வஞ்சகன் - கள்வன்' என இழிவாகப் பேசிக்கொள்கிறார்.

14. நல்லபசுவுடன் சென்ற குருட்டுப்பசுவும் மேய்ந்தது போல :

குருடும் குருடும் குழிவிழுமாறு போல் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்; கண்ணிருந்தும் குருடராவர் என்றும் அறிந்திருக்கிறோம். அது என்ன நல்ல பசு புல் மேய்ந்திட உடன் சென்ற குருட்டுப்பசுவும் மேய்ந்தது போல்?

மாணிக்க வாசகரைத்தான் கேட்க வேண்டும்!

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி: 'என்னை உடையவனே, அடியேனுக்கு உனது இரண்டு திருவடிகளிலும் செய்ய வேண்டிய அன்பினைத் தருவாயாக! மீளாத உலகமாகிய வீட்டினுள் உன் மெய்யடியார் போய்ப் புகுந்தனர். யான் வெளியே போயொழிந்தேன். 'ஊரில் உள்ள நல்லபசு புல்மேய்ந்திட அதனோடு சென்ற குருட்டுப்பசுவும் மேய்ந்தது போல உன்னுடைய இணையடிகளில் அன்பு பெறுவதற்கு எத்தன்மை யனாகிய அடியேன் மெய்யடியார் பாங்கே விருப்பங் கொண்டு முயலுதல் கூடும் கூறியருள்வாயாக' என்கிறார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

தாராய் உடையாய் அடியேற் குந்தா னிணையன்பு
பேரா உகைம் புகாரடியார் புறமே போந்தேன்யான்
ஊரா யிகைக்கக் குருடா யிகைத்தாங்குந்தா னிணையன்புக்
காரா யடியேன் அயலே மயல்கொண் டவூகேகே

இப்பாடல் திருச்சதகத்தின் கீழ் 87-ஆவது பாடலும், 9-ஆவது உள் தலைப்பான 'ஆனந்த பரவசத்தின் கீழ் 7-ஆவது பாடலாகும்.

மாணிக்க வாசகரைப் பொறுத்த வரையில், வீடுபேறு பெற்ற மெய்யடியார்கள் நல்ல பசுக்கள்; அத்தன்மையற்ற, வீடுபேற்றிற்காக அலைந்து கொண்டிருக்கும் குருட்டுப்பசு மாணிக்க வாசகர் என ஒப்பிட்டு காட்டுகிறார். நல்லபசுக்கள் வீடு பெற்றது போல உடன் செல்லும் குருட்டுப் பசுவும் வீட்டு பேற்றினை பெறுவதற்கு அருள் செய்ய மாட்டாயா? என வேண்டுகிறார்.

15. அழல் சேர்ந்த மெழுகு போல :

மெழுகு என்பது உருகக் கூடியது; ஆனால் திரியுடன் எரியும்போது தியாகத்திற்கும் சேவைக்கும், இளகிய மனதிற்கும் உதாரணமாகக் காட்டக் கூடியது. மெழுகு வர்த்தி எரியும் போது தன்னைத்தானே -

தன் உருவை அழித்துக் கொண்டு மற்றவற்றிற்கு உதவக் கூடியது; ஒளியைத் தரக்கூடியது. அத்தகைய மெழுகு பெருநெருப்போடு சேரும்போது என்ன வாகிறது என்பதை மாணிக்க வாசகரின் பாடல் கொண்டு பார்ப்போம்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி: 'உன்னிடத்தே அன்பு மயமான உள்ளத்தோடு அழுது தொழமாட்டேன். தீயிடைப் பட்ட மெழுகு போன்ற உள்ளத்தாராய் அடியார் மின்னொளி பொருந்திய அழகிய நினது திருவடிகளைக் கண்டு வணங்கி உன்னைப் பின் தொடர்ந்திட்டனர். அவரோடு செல்லாது. வீணே பிறவியெடுத்தேனாகிய யான் எத்துணை கொண்டு உன்னை வணங்குவேன்' என்று மாணிக்கவாசகர் கேட்கிறார்.

இதோ மாணிக்கவாசகரின் பாடல் :

அழுகை நிற்பால் அன்பாம் மனமாய் அழக்சீர்ந்த
மெழுகை அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல் கண்டு
தொழுகை உன்னைத் தொடர்ந்தா றோரும் தொடராதே
பழுகை நிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப் பணிகெனை

இப்பாடல் திருச்சதகத்தின் கீழ் 88-ஆவது பாடலாகவும் 'ஆனந்த பரவசம்' என்னும் 9-ஆவது தலைப்பின் கீழ் 8-ஆவது பாடலாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

இதேபோல் 'திருவெம்பாவை'யில்,

அன்றேனை கைவயும் சிவனவாபக அமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கெடபச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னாணை என்னதையன் இன்னமுதென் றெல்காமும்
சொன்னோங்கென் வெவ்வெறாய் இன்னந் துமினுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வானா கிடத்தியால்
என்றே துமினின் பரிசேசலோர் எம்பாவாய்

என்னும் திருவண்ணாமலையில் சக்தியை வியந்து
அருளப்பட்ட 7-ஆவது பாடலிலும், மேலும் திருப்பெருந்
துறையில் அருளப்பட்ட 'செத்திலாபத்தில்'

அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழுளுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நனை வார்எ கைப்பகர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்கும் என் சிந்தை
மரக்கண் என்செனி இருந்தினும் வனிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேனிய சிவனே

என்னும் 4-ஆவது பாடலிலும்,

அதேபோல் திருப்பெருந்துறையில் அருளப்
பட்ட 'ஆசைப்பத்தி'ல்

கையால் தொழுதுன் னுற்றேச வடிகள்
கழுமத் தழுவிக்கொண்(டு)
எய்யா தென்றன் தகைமேல் வைத்தெம்
பெருமாளென்(று)

ஐயா என்றன் வாயால் அரற்றி

அழல்சேர் மெழுகொப்ப

ஐயாற் தரசே ஆசைப்பட்டேன்

கண்டாய் அம்மாளே

என்னும் 8-ஆவது பாடலிலும் 'அழல்சேர் மெழுகு' என்னும் சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்பதனை படித்து இன்புறுவோம்.

செத்திலாப்பத்துப் பாடலில் 'இவ்வுலகின் கண் என்னை நீ எதற்காக ஆட்கொண்டாய்?' என்று கேட்கின்றார்.

ஆசைப்பத்து பாடலில் 'ஐயனே என்று வாயாரக் கூவி வாழ்த்தி அனலிடைப்பட்ட மெழுகு போல உருகுவதற்கு ஆசைப்பட்டேன்' என்கிறார்.

16. கல்லை மென்கனியாக்குதல் போல

கீரியை, கல்லைக்கொண்டு கனிய வைக்கலாம்; இது நாமறிந்த செய்தி. ஆனால் கல்லையே கனியாக்க முடியுமா? முடியும். கல்போன்ற மனித மனதை கனிய வைக்கலாம்; நெகிழ்விக்கலாம்!

மாணிக்க வாசகரின் பாடல்படி, 'மிகத்தெளிவான வானத்திலுள்ளவனே! மயிர்ச்சாந்து அணிந்த அழகிய கூந்தலாள் கூறனே! உன்னுடைய திரு

வடிக்குச் சிறப்பாய அன்பு என்னிடம் இல்லை. கல்லை மெல்லிய பழமாக்கும் வித்தையைக் கைக் கொண்டு, எனது கல்நெஞ்சத்தை நெகிழ்வித்த உன்னுடைய திருவடிக்கு என்னை அன்பனாகச் செய்தனை; எமது பெருமானே நினது திருவருளுக்கு ஓர் அளவு இல்லை. நான் எதனைக் கருவியாகக் கொண்டு எத்தீய செயலைச் செய்தாலும் மீண்டும் உன்னுடைய திருவடிகளை எனக்குக் காட்டி மீள ஆட்கொள்ளவும் ஆற்றலுடையாயல்லவா' என்கிறார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

கிங்கை நின்கழற் கம்ப தென்கணை
 ஏழை ஏழநற் குழனி பங்கணை
 கங்கை மென்கனி யாக்குங் விச்சைகொண்
 டென்னை நின்கழற் கம்ப னாக்கினாய்
 எங்கை மில்கைநின் கருணை மெய்ரிரான்
 ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்மினும்
 வங்கை யெயெனக் கின்னும் உன்கழல்
 காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனை

இப்பாடல், திருச்சதகத்தின் கீழ் 94-ஆவது பாடலாகவும் 'ஆனந்தாதீதம்' என்பதின் கீழ் 4-ஆவது பாடலாகவும் அமைந்துள்ளது. இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

17. நச்சு மாமர மாயினுங்கொலார் :

ஒரு தாய்க்கு இரண்டு மூன்று பிள்ளைகள் பிறக்கக்கூடும்; அவர்களில் ஒருவன் தீய குணங்களைக் கொண்டவனாயினும், அவனை தாயனாவள் வெறுத்தொதுக்குவதில்லை. சமமாகவேப் பாவிப்பது வழக்கம். ஆனால், சில நேரங்களில் சிறியதாய் மாற்றமும் இருக்கும் ஆண் பனையைக் காட்டிலும் பெண் பனையை விரும்பி வளர்ப்பர்; பெண் பனைமரம் காய்க்கும்; நுங்கு, பழம், கிழங்கு முதலிய பயன்களைத் தரும் என்பதால் தான் இவ்வாவல். அதே போல் காய்பிடிக்காத ஆண் பப்பாளியை வெட்டி வீழ்த்திவிடுவர்; காய்க்கும் பப்பாளியை வளர விட்டுவிடுவர் அதேபோல் மாமரத்தை விரும்பி நட்டு வளர்ப்பர்; ஆனால் யாரும் தேவையற்ற நச்சு மரமான எட்டி மரத்தை விரும்பி வளர்க்க மாட்டார்கள். ஆனால் மனிதரில் மட்டும் பெண்கள் என்றால் கருவிலும் அழிக்கிறார்கள்; கருக்கொடுத்தும் அழிக்கின்றார்கள்? இது சரியா?

திருச்சதகம் திருப்பெருந்துறையில் அருளப் பட்டது; திருச்சதகத்தில் 96-ஆவது பாடலும், 'ஆனந்தாதீதம் (பேரின்ப மேலீடு)' என்பதன் கீழ்

6-ஆவது பாடலுமானதில் மாணிக்கவாசகர் சொல்லுகிறார்: நாம் நட்டு வளர்த்த மரம் நச்சுத் தன்மையுடைய ஒரு மரமானாலும் அதனை வெட்ட மாட்டார்கள் என்கிறார். உண்மைதான்! தான் பெற்ற பிள்ளைகளில் ஒன்று தவறான பாதையில் சென்றாலும் அன்பைக் காட்டுவதில் குறைவைப்பதில்லை.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி: 'வானுலகத்தையும் நிலவுலகத்தையும் பிற எல்லாவற்றையும் வித்தில்லாமலே தோற்றுவிப்பாய்; அவற்றைக் காத்து ஒடுக்குவாய், களங்கமுடைய மிகுதியும் கீழ்ப்பட்ட தன்மையுடையேனை உனது திருக்கோயிலின் வாசலிலே இருக்கும் பித்து உடையனாக்கினாய்; பேரன்பர்க்கு அடியனாக்கினை; மக்கள் தாம் நட்டு வளர்த்த மரம் நஞ்சுத்தன்மையுடைய ஒரு (எட்டி) மரமானாலும் அதனை வெட்ட மாட்டார்கள்; அவ்வாறே யானும் ஆவேன் என்னை அடிமைகொண்ட தலைவனே! அதனால் என்னை அகற்றி விடாதே' என்கிறார்.

'என்னை அகற்றி விடாதே' என்று சொல்லுகின்ற காரணத்தால் அவர் எட்டி போன்ற தேவையற்ற மரத்திற்கு சமமாக அவரை பாவிக் கின்றார். அப்படியானால் அவர் எப்படிப்பட்ட குணம் கொண்டவராய் இருந்திருப்பார்?

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

விச்ச தீன்றியே வினைவு செய்குவாய்
 விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
 வைச்ச வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
 புலையேனை உன் கோயில் வாயிவிற்
 விச்ச னாக் கினாய் பெரிய அன்பருக்
 குரிய னாக் கினாய் தாழ்வ னர்த்ததோர்
 நச்ச மாமர மாயி னுங் கொகார்
 நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே

திருச்சதகம் - 96

கோழி முதலா முட்டை முதலா என்கிற கேள்வி காலங்காலமாய் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது பனைக்கும், தினைக்கும் விதையிருக்கின்றது; ஆனால் முல்லைக்கும், மல்லிக்கும் விதைகளில்லை. அலரிப்பூவுக்கும் விதையுண்டு; விதையில்லாமலும் விருத்தி செய்யலாம் வாழைக்கு பூ இருக்கின்றது; காயிருக்கின்றது; பழமிருக்கின்றது; ஆனால் விதையில்லை!

தேளில் ஆணிருக்கின்றது; பெண்ணிருக்கின்றது; ஆனால் மண்புழுவில் ஆணில்லை பெண்ணில்லை! எப்படி இன விருத்தி ஏற்படுகின்றது? ஒரு சிறு கல்லின் கீழ் சிறிதளவு மண்ணிருந்து விட்டால் போதும்; மண்புழுவும், பூரானும் விருத்தி அடைந்து விடுகின்றது.

அப்படியானால் முல்லைக்கும், மல்லிக்கும் மண்புழுவுக்கும் தொடக்கம் என்ன?

18. இருதலைக் கொள்ளியினுள் ளெறும்பொத்து :

இரண்டு முனைகளில் அல்லது இரு புறங்களில் எரிகின்ற கொம்பு என்று பொருள் கொள்ளாமல் இரண்டு தலைகள் கொண்ட ஏறும்பு என்று பல நேரங்களில் தவறாக புரிந்து கொள்வதுண்டு. இக்கட்டான ஒரு சூழலில் உள்ளவனைப் பார்த்து 'இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பு போல' எனக் கூறுவது மிகச் சாதாரணம். ஒரு கொம்பின் இரு முனைகளிலும் எரிகின்ற போது இடையில் பயணிக்கின்ற அல்லது அகப்பட்டுக் கொள்ளுகின்ற ஒரு ஏறும்பானது எந்தப் பக்கமும் செல்ல முடியாமல் தவிக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை மாணிக்கவாசகருக்கு தோன்றுவானேன்?

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளைக்கத்தின் படி : 'மூன்று வகையான உலகங்களுக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனே! நிலை பெற்ற உத்தர கோச மங்கைக்கரசே! போரிடும் நுனியையுடைய மூன்று இலை வடிவான வேலாகிய சூலத்தை வலப்பக்கம் ஏந்தி விளங்குபவனே! இருபுறமும் எரிகின்ற கொள்ளிக் கட்டையின் இடையே அகப்பட்டுக் கொண்ட ஏறும்பு போல துயருற்று, உன்னைப் பிரிந்த விரிசடையோனே! நிலைத்த உத்தாகோச மங்கைக்கு அரசனே! மூவிலைச் சூலமேந்தி அழகுற விளங்குபவனே! இருபுறமும் எரிகின்ற

கொள்ளிக் கட்டையின் மத்தியிலகப்பட்ட ஏறும்பு
போல தவித்து உனைப்பபிரிந்து வாடும் என்னை
கைவிடாதே! என்னைக் கை விடாதே' என்று
மாணிக்க வாசகர் கூறுகிறார்.

இதோ மாணிக்கவாசகரின் பாடல் :

கிதைதலைக் கொள்ளியினுள்ளேறும் பொத்து நீனைப் பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுத்தென் டாய்வியன் முவுகைக்கு
ஒருதலை வாமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரேச
பொருதலை முவிகை வேல்வக னேந்திப் பொலிவனே

இப்பாடல், 'நீத்தல் விண்ணப்பம்' என்பதன் கீழ்
9-ஆவது பாடலாகும்; இது உத்தரகோச மங்கையில்
அருளப்பட்டது; இது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப்
பேசுகிறது. நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் கீழ் வரும்
பாடல்கள் அனைத்தும் கட்டளைக் கலித்துறையில்
ஆனவை. 'நீத்தல் விண்ணப்பம்' என்பதற்கு உலகப்
பற்று விடுதற்கு இறைவனை வேண்டல் எனப்
பொருள்படும்.

இது வரையிலும் இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பு
என்றால், ஏறும்புக்கு இரண்டு தலை இருப்பதாகத்
தான் படித்துக் கொண்டு போகிற போக்கில்
அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். 'கொள்ளி'
என்ற சொல் பொருள் கொள்ளும் போது நினைவுக்கு
வருவதில்லை. இப்போதுதான் புரிகிறது; இருதலைக்
கொள்ளி என்றால் இரண்டு முனைகளில் எரிந்து
கொண்டிருக்கின்ற கொம்பு என்று.

19. கடலினுள் நாய் நக்கியது போல் :

நாய் தொடர்பாக எத்தனையோ சொல்லாடல்கள் உள்ளன; பொதுவாக நீர் குறைவாக இருக்கும் போது நக்கியும், நிறைந்த அளவுக்கு இருக்கும் போது வாயை முழுமையாக உள்ளே அழுந்தச் செய்து குடிப்பதும் இயற்கையாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மாடு, ஆடு, குரங்கு, குதிரை, மான் போன்ற விலங்குகள் வாயை நீரினுள் அழுந்தி வைத்துக் கொண்டே நீரைக் குடிக்கின்றன; புலி, சிங்கம், சிறுத்தை, நாய் முதலியன நீர் சிறிய அளவில் இருந்தாலும் சரி, பெரிய குளம் அல்லது ஆறுகளில் என்றாலும் சரி அவை சிறிது சிறிதாக நக்கியேக் குடிக்கும். அதனால் தான் புலி, சிங்கம், நாய் முதலிய விலங்குகளுக்கு நாக்கு நீளமாக உள்ளதோ? தெரியவில்லை! கடல் என்றாலும் நாய் நக்கித்தான் குடித்தாக வேண்டும்; ஏனெனில் அது அதன் இயற்கை குணம்! அதை மாற்ற முடியாது! அந்த நாயின் நிலையில் தான் மாணிக்க வாசகர் இருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஏன் அப்படிக்கூறினார்? தொடர்ந்து படிப்போமே!

பேரா. கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'உன்னை விடுதல் இல்லாது பற்றும் அன்பர் உடம்பாகிய வீட்டிலே நிலைபெற்ற

உத்தரகோச மங்கைக்கரசே பூவிதழ்த் தேன்
போல் இனியவனே; மாணிக்கமே; அமுதமே! எனது
பால் வெள்ளமே! கடலிலே நாய் நீர் குடிப்ப
தானாலும் சிறிது சிறிதாக நக்கித்தான் குடிக்கும்:
அதுபோல உனது கருணைக் கடலினுள்ளே மனதைச்
செலுத்தி நன்கு பருக இயலாத என்னைக் கை
விட்டிடாதே' என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுகிறார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குங் கருணைக்

கடலினுள்ளம்

விடலரி யேனை விடுத்தன் டாய்விட வில்லடியார்

உடனிக மெமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே

மடனின்மட மெமணி யேயமு தேயென்

மதுவெள்ளமே

இப்பாடல் உத்தரகோச மங்கையில் அருளப்
பட்ட 'நீத்தல் விண்ணப்பம்' என்பதன் கீழ்
13-ஆவது பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. இது
பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசுகிறது.
இதன்கீழுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் கட்டளைக்
கலித்துறையால் ஆனவையாகும்.

20. வெள்ளத்துள் நாவற்றியது போல :

நீர்வற்றுதல் என்பது இயற்கை. உடலுக்கு தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது. எப்போது உணவு அரைப்படுவதற்கு தண்ணீர் தேவைப்படுகிறதோ, அப்போது தண்ணீரின் தேவையை தெரியப்படுத்துவதற்காக நாவானது வறண்டு போகிறது. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பார்களே! அதைப் போலவே வயிற்றின் நிலையை வாய் வெளிப்படுத்துகிறது.

நாவற்றிப் போவதற்கு வேறு சில காரணங்களும் உள்ளன. உதாரணமாக அச்சத்தின் காரணமாக நாவற்றிப் போகலாம். வெளிப்புற வறட்சியினாலும் நாவறட்சி ஏற்படலாம். பெருங்கடல் நடுவே ஒருவன் பயணம் செய்கிற போது, சுற்றிலும் தண்ணீரே இருந்தாலும் அதனைப்பருக இயலாது; ஏனெனில் அது பருகுவதற்குத் தகுதியற்ற உப்பு நீர். அதனால் தான் ஆங்கிலக் கவிஞன், 'திசையெங்கும் தண்ணீர் இருக்கின்றது; ஆனால் குடிக்கத் தான் ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூட இல்லை' என்றான். எனவே எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தாலும், பெருவெள்ளத்திலும், பெருங்கடலிலும், தண்ணீர் தேவைக்கு நாவற்றவே செய்யும்!

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'நிலைபெற்ற உத்தரகோச மங்கைக்கரசே! நீர்ப்பெருக்கின் நடுவேயிருந்தும், நீர்பருகாது தாகத்தால் நாவானது உலர்ந்து போனாற்போல ஆண்டவனின் அருள் வெள்ளத்தைப் பெற்றும் துயரத்தினின்றும் நீங்குவதற்கு ஆற்ற லில்லாத என்னைக் கைவிட்டிடாதே! உன்னை விரும்பும் அன்பரின் உள்ளத்திலே நிலைத் திருப்பவனே! அல்லது உயிருக்குயிரானவனே! ஐம்புலக்கவர்ச்சியிலுள்ள எனக்கு இதுவரை நான் பெற்று மகிழாத பேரின்பத்தைத் தந்தருள் வாயாக' என்கிறார் மாணிக்க வாசகர்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்குன் னருள்பெற்றுத்

துன்பத்தி(ரி)ன்றும்

விள்ளக்கி றேனை விடுதிகண் டாய்விரும்

பும்அடியார்

உள்ளத்துள் னாய்மன்னும் உத்தரகோசமங்

கைக்கரசே

கள்ளத்து னேற்கரு னாய்களி யாத களியெனக்கே

இப்பாடல் நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் 14-ஆவது பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. உத்தரகோச மங்கையில் அருளப்பட்டது; இது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசுகிறது. பாடல் கட்டளைக் கலித்துறையால் ஆனதேயாகும்.

இப்பாடல் மூலம் மாணிக்கவாசகர் ஐம்புலன்களின் வசம் தம்மை இழந்து விட்டவர் எனத் தெரிகிறது.

21.கொம்பரில்லாக் கொடி போல் :

படர்வதற்கும், பிடிமானத்திற்கும், விருத்திக்கும் ஒரு கொம்பு இல்லையென்றால் கொடியானது படர்வது என்பது இயலாது; அக்கொடியின் வாழ்கையே கொம்பில்தானிருக்கின்றது. இல்லையென்றால் கொடியானது காற்றினால் இப்பக்கமும் அப்பக்கமுமாக அலைக்கழிக்கப்பட்டு, உருண்டு புரண்டு தேய்ந்து தேய்ந்து அறுபட்டுப் போகலாம், வாடிப் போகலாம்; இறந்தும் போகலாம் அதனால் அதன் (அபி) விருத்தியானது தடைப்பட்டுப் போகும். அதேபோல்தான் ஒரு பெண்ணுக்கும் ஆண்பற்றுக் கோடாக இல்லையென்றால் விருத்தியேது? வாழ்க்கை ஏது? உலக உய்வேது?

அதுசரி 'கொம்பரில்லாக் கொடிபோல்' என்ற உவமையை மாணிக்கவாசகர் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியமென்ன? அவருக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலை எங்கிருந்து வந்தது? எப்போது வந்தது?

இதோ அவரையே கேட்போம் : 'வானவரும் அடையக் கூடாத மேலிடத்தில் இருப்பவனே! நிலை பெற்ற உத்தரகோச மங்கை மன்னனே! வான், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம் என்னும் ஐம்பூதங்களையும் வடிவமாகக் கொண்டு அவையாகவே ஆனவனே! என்றும் மாறாத இளமைச் செவ்வியுடையோனே! படர்வதற்குக் கொழு கொம்பில்லாத கொடி போல யான் திரிந்து சுழன்றேன்; சுழன்று கொண்டிருக்கின்றேன். வீட்டுப் பேற்றை அடைவதற்குத் தவிக்கின்ற என்னை விட்டு விடாதே' என்கிறார் மாணிக்க வாசகர்.

இதோ அவரது பாடல் :

கொம்பரில் காக்கொடி போல்அலை மந்தனன்

கொமளமே

வெம்புகின் றிறனை விடுத்தன் டாய்விண்ணர்

நண்ணுகில்லா

உம்பருன்னாய் மன்னும் உத்தர கோசமங்

கைக்கரசே

அம்பர மேநில மெயனல் காலொடப் பானவனே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் கீழ் 20-ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது; இது உத்தரகோச மங்கையில் அருளப்பட்டது; இது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசும் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலாகும்.

22. கருமையான ஆனைச் சண்டை யிலகப்பட்ட சிறுகொடி போல :

ஒருமைகளாகட்டும், எருதுகளாகட்டும், மான்களாகட்டும் எந்த உயிர் சீவன்கள் இரண்டு சண்டையிட்டுக் கொண்டாலும் அந்த இடம் துவம்சம் தான்; அதிலும் யானைகள் என்றால் சொல்லவே வேண்டியதில்லை; தூசு கிளம்பிவிடும்! அவற்றின் பெரிய கால்கள் பட்ட இடங்களில் எந்த ஒரு செடி, கொடியும் அழிந்தே போகும். அப்படி அழிந்து போகின்ற செடிகொடி போல் என்பதை தம்முடைய ஐம்புல ஆசைப்போரில் அகப்பட்டுத் துயருறும் மாணிக்கவாசகரின் நிலையை ஒப்பிட்டு பேசுகிறார் தம்முடைய கவிதையில்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'என்னுடைய உடலோடு இருக்கும் உள்ளத்தின் கண்ணே தேனும், பாலும், கருப்பஞ் சாரும் இனிய அமுதமும் போன்று தித்தித்து எனது தசையினையும், எலும்பினையும் உருகுவிக்கின்ற ஒளி வண்ணனே! கருமையான ஆனைச் சண்டையிலகப்பட்ட சிறுகொடி போல ஐம்புல ஆசைப்போரில் அகப்பட்டுத் திரிவுற்றுத் துயருறும் என்னை கை விட்டிடாதே' என்று மாணிக்க வாசகர் வேண்டுகிறார்.

இதோ அவரது பாடல் :

ஆனைவெம் பேரரிற் குறுந்தூ றெனப்புல
 னாகலைப்புண்
 டேகையெந் தாய்விட டித்திகண் டாய்வினை
 யென்மனத்துத்
 தேதனயும் பாலையுங் கன்னகை யும்மழு
 தத்தையுமொத்து
 ஊனையு மென்றினை யும்உருக் காநீற்ற
 ஒண்மையனே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்'தின் கீழ் 21-ஆவது பாடலாக அமைந்திருக்கின்றது. இது உத்தர கோச மங்கையில் அருளப்பட்டது; மேலும் அது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றிக் கூறும், கட்டளைக் கலித்துறை பாடலாகும்.

23. ஏறும்பிடை நாங்குமென :

ஏறும்பு வலிமை வாய்ந்தது; அது தனது எடையைக் காட்டிலும் பலமடங்கு எடையுள்ள உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லும் திறன் கொண்டது. ஏறும்புகளிடையே ஒற்றுமையும், ஒழுங்கும் மிகுந்தே காணப்பெறும். நீர் நிலைகளைக் கடந்து செல்ல, பாலம் போன்ற

அமைப்பை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் படைத்தது. ஏறும்பை விட பல ஆயிரம் மடங்கு பெரிதாய் உள்ள மனிதனையே கடித்து பதம் பார்த்து விடும், 'சுருக்' என்று கடித்த இடம் வீங்கிப் போவதுமுண்டு கடித்த ஏறும்பை நாம் கைகளினால் அடித்து நசுக்கிப் போட்டாலும் அதன் அலகுகள் மட்டும் மனித உடலிலேயே கடித்தபடியே இருக்கும் அந்த அளவுக்கு அது வைராக்கியமும், வலிமையும் கொண்டது. 206 உறுதியான எலும்புகளைக் கொண்ட மனிதனையே ஆட்டிப்படைக்கும் ஏறும்பின் முன்னால் மண்புழு அதுவும் எலும்பற்ற சீவனான மண்புழு எம்மாத்திரம்? சிறு எறும்புகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எலும்பற்ற மண்புழுவை கடிக்கும்; பாவம் அது துடிதுடித்து சுருண்டு போவதையும், அதன் மரண ஊர்வலத்தையும் மனம் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் பார்க்க நேரிடும்!

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'கொடுமையாகிய இயமன் அடங்கும் படியாக அவன் மேற் பொருந்தும் மண மலர் போன்ற திருவடிகளையே அழுந்தி அறிந்த வர்கள் வானவர் பதவிக்கும் மேலானதாகப் பெறும் பதவி ஆனவனே! அடியார்கள் தன்னை விட்டு நீங்காத பெருமையுடையவனே! எறும்புகள் பலவற்றினிடையே அகப்பட்ட நாகப்பூச்சி

போல. ஐம்புலனால் அரித்துத் தின்னப்பட்டுத் துன்புற்ற பயனில்லாத தனியேனைக் கை விட்டு விடாதே' என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

இதோ அவரது பாடல் :

எழும்பிடை நாங்கு றெனப்புக னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தயி யேனை விடுத்தன் டாய்வெய்ய

கூற்றொடுங்க

உறுங்கடிப் போதவை யெயுணர் வுற்றவர்

உம்பகும்பர்

பெறும்பத மேயடி யார்வெய ராதபெருமையனை

இப்பாடல், 'நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் கீழ் 25 ஆவது பாடலாகும்; இது உத்தரகோசமங்கையில் அருளப்பட்டது; இது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசும் கட்டளைக் கலித்துறைப்பாடலாகும்.

ஒரு கேள்வி : கொசு மனிதனைக் கடிக்கின்றது; இரத்தத்தைக் குடிப்பதற்காக; மூட்டைப் பூச்சி மனிதனைக் கடிக்கின்றது; இரத்தத்தைக் குடிப்பதற்காக. ஆனால் இந்த எறும்பு மட்டும் எதற்காக மனிதனைக் கடிக்கின்றது என்றே தெரியவில்லையே? ஒரு வேளை, அதனுடைய உணவு மண்டலத்திற்குக் கொண்டு செல்ல மனித உடலில் ஏதேனும் தேறுகின்றதா என்று பார்க்கின்றதோ?

24. குறைந்த நீரில் சிறு மீனானது வாடிக்கிடந்தாற் போல் :

புலி, சிங்கம், மான், யானை போன்றவற்றிற்கு எல்லையற்ற நிலப்பரப்பு தேவைப்படுகிறது; அதே போல் முதலை, நீர்யானை, சுறா போன்றவற்றிற்கும் அளவு கடந்த பெரிய நீர் நிலைகள் தேவைப்படுகின்றன. சிறிய மீன் வகையறாகக் களுக்கு குறைந்த பட்ச நீர் உள்ள குட்டைகளோ, குளங்களோ தேவையாயிருக்கின்றன. குளங்களில் நீர்வற்ற வற்ற மீன்கள் நீந்தி வரும் பரப்பளவும் குறைந்து போகின்றது. அதனால் அதிகப்படியான மீன்கள் சிறிய பரப்பளவில் நீந்தவோ, நகரவோ முடியாமல் ஒன்றையொன்று நெருக்கியடித்துக் கொண்டும், நீர் சிறிதும் இல்லாத போது சேற்றில் தம்மை ஆழுத்திப் புதைத்துக் கொண்டும் பருவமழைக்காகக் காத்துக் கிடக்கின்ற நிலையை நாம் பார்க்கலாம். அத்தகையை தூழலில் மாணிக்க வாசகர் இருப்பதாகவும், தம்மைக் காத்தருளும் படியும் வேண்டுகிறார்.

பேரா.காசு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'பெரிய கங்கை வெள்ளமானது

பொங்கி வந்தமருங்குளத்துள் எதிர்த்து நிற்கும்
 சிறு தோணியின் தோற்றத்தையுடைய வெள்ளை
 நிறத்தண் திங்கள் தவழும் சடையினை அணிந்த
 பரமாகாசத்தில் இயங்கும் வளம் பொருந்திய
 மாணிக்கமே! மிகுதியான நீர் வற்றி வடிய,
 குறைந்த நீரில் சிறு மீனானது வாடிக்கிடந்தாற்
 போல் உன்னைப் பிரிந்த விடத்தே அச்சுற்று வாடி
 நிற்குந் தன்மையேனைக் கைவிட்டு விடாதே'
 என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு

நனைப்பிரிந்த

வெருநீர்மையேனை விடுத்தண் டாய்வியன்

கங்கைபொங்கி

வருநீர் மடுவுள் மறைச்சிறு தோணி

வடிவின் வெள்ளைக்

குருநீர் மதிபொதி யஞ்சடை வானக் கொழுமணியே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்'தின் கீழ்
 26-ஆவது பாடலாகும் இது உத்தரகோச மங்கையில்
 அருளப்பட்டது: மேலும் பிரபஞ்ச வைராக்கி
 யத்தைப் பற்றிக் கூறும், கட்டளைக் கலித்துறைப்
 பாடலாகும்.

25. வாழைக் கனியைப் பழுக்க வைத்தாற் போல் :

வழிவழைப்பழத்தினை பழுக்க வைப்பது எப்படி? தானாகவும் கனிதல் உண்டு; புகை மூட்டம் போட்டோ அல்லது வேறு செயற்கை முறைகளிலுமோ பழுக்க வைத்தலும் உண்டு. தானாகக் கனிந்தால் வாழைப்பழம் இயற்கை நிறத்துடனும், மிகுந்த சுவையுடனும் இருக்கும்; செயற்கையாக கனிய வைத்தால் நிறம் மாறு பாட்டுடனும், சுவை குன்றியுமிருக்கும், மனிதனுக்கு எப்போதுமே பேராசையும், அவசரமும் அதிகம். சீக்கிரமாக பழுத்தும் விட வேண்டும், சீக்கிரமாக பணத்தையும் பார்த்துவிட வேண்டும்! ஆனால் மாணிக்க வாசகருக்கு என்ன அவசரம்? வாழைக் காயை பழுக்க வைத்தாற் போல் என்னும் உவமையை எடுத்தாளும் அளவுக்கு என்ன சிக்கல்?

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'மலர் பொருந்துங்' கயிலையில் வீற்றிருக்கும் மேலோர்க்கு மேலோனே! எனது

எண்ணத்தையே நிறைவேற்றி அதனால் மகிழ்ச்சியின்றி நின்று உனது திருவுள்ளக் குறிப்பை நாடி அதனை அறிய விரைகின்றேனை நீ கைவிட்டிடாதே! நீ வாழைக் கனியைப் பழுக்க வைத்தாற் போல் என்னை உருக்க முடையனாய்ச் செய்து, நல்ல மணம் பொருந்திய இனிய தேனொழுக்குப் போல எப்போது நீ எனக்கு எதிர்ப்படுதல் நிகழற்பாலது?' என்று மாணிக்க வாசகர் கேட்கின்றார்.

இதோ அவரது பாடல் :

குதுகுதுப் ரின்றிரின்று என்குறிப் பேசெய்து
 நன் குறிப்பில்
 விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை
 யார்ந்தீனிய
 மதுமதுப் போன்றென்னை வாகைப் பழத்தின்
 மனங்கனிவிந்து
 எதிர்வடுதல் போதுபயிவினிக் கமிறைப் பரம்பரனை

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் கீழ் 34-ஆவது பாடலாகும். இது உத்தரகோச மங்கையில் அருளப்பட்டது; மேலும் இது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசும் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலாகும்.

26. மரச் செறிவிற் பொருந்திய நெருப்புப் போல :

மரங்களடர்ந்த காடுகளில் அல்லது மூங்கில் காடுகளில் காற்றின் வேகத்தால் மரக்கிளைகள் அல்லது மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து ஓசையை ஏற்படுத்தும்; உராய்வினால் சூடேறும்; பின்னர் நெருப்பும் உண்டாகும்; தொடர்ந்து எரியவும் செய்யும்! இது இயற்கையாக நிகழக்கூடிய ஒரு நிகழ்வு! இதையே மனிதனே மரத்தோடு மரத்தை உராயச் செய்து செயற்கையாக நெருப்புமூட்ட - தீ மூட்டச் செய்ய முடியும்! காற்றில்லாத நேரங்களில் நெருப்பு தன்னிச்சையாக உண்டாகாது; அது இருக்கும் இடமும் தெரியாது. சில நேரங்களில் காடுகளிலோ அல்லது வீடுகளிலோ சமூக விரோதிகளாலும் நெருப்பை மூட்டி விடவும் முடியும்.

ஆனால், இங்கே, மரச்செறிவிற் பொருந்திய நெருப்புப் போல என்னும் உவமையைக் கூறி எதனோடு ஒப்பிட்டுக் காட்ட விழைகிறார் மாணிக்க வாசகர்?

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'வாசனை பொருந்திய தேன் நிறைந்த மந்தார மலரிலே தாரமாகிய வல்லிசையைப்

பழகிப் பின் மெல்லோசையை ஒலிக்கின்ற
வண்டானது ஒதுங்கித் திளைக்கும். வளம் மிக்க
தேன் பொழிகின்ற மின்னுஞ் சடையினையுடைய,
சிதாகாய நாட்டின் வலி மிக்க வேந்தனே! மரச்
செறிவிற்பொருந்திய நெருப்புப் போலப் புகை
வீசி எரியும் ஐம்புலனாகிய தீ என்னைப் பற்றவே,
அதனால் உள்ளத் துயராகிய வெப்பமுறுகின்ற
என்னை விட்டிடாதே' என்கிறார் மாணிக்க
வாசகர்.

இதோ அவரது பாடல் :

பொதும்புறு தீர்போற் புகைந்தெரி

யப்புடன் தீக்கடுவ

வெதும்புறு வேனை விடுத்தன்

டாய்விரை யார்நறவம்

ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம் பமின்றுமந்

தம்முரல் வண்டு

அதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை

வானத்து அடகரைசே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்'தின் கீழ்
36-ஆவது பாடலாக இடம் பெற்றிருக்கின்றது;
இது உத்தரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்
பட்டது. மேலும், இக்கலித்துறை பாடலானது,
பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசுகிறது.

27. மலைகள் ஒன்று சேர்ந்து தாக்கினாற் போல :

பேரர்களங்களில் யானையுடன் மற்றொரு யானை பொருதுவதை மலையோடு இன்னொரு மலையானது பொருதியதைப் (மோதுவதைப்) போலிருப்பதாகச் சொல்லுவார்கள். குறிப்பாகக் கலிங்கத்துப் பரணியில் இத்தகையச் செய்திகள் சொல்லப் பட்டுள்ளன. ஆனால், இங்கே மாணிக்க வசகருக்கு அவருடைய கொடிய வினைப் பயன்களே, மலைகள் ஒன்று சேர்ந்து தாக்கினாற் போலுள்ளதாகக் கூறுகிறார். ஒன்றும் புரிய வில்லையே! கொஞ்சம் பாடல் கருத்தினுள் சென்றுதான் பார்ப்போமே!

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'வெள்ளிய பல்லினையும் கரிய கண்ணையும், உடைய கடல்கெழு செல்வியாகிய திருமகள் வணங்கிப் பொருந்திய அழகிய திருப்பா தங்களையுடைய பாம்பணிந்த பெருமானே! மலைகள் ஒன்று சேர்ந்து தாக்கினாற் போலக் கொடிய வினைப் பயன்கள் வந்து தாக்குகின்றன, அரசனே!

அறிவில்லாத சிறியேன் குற்றத்தைப் பொறுத்து
'அஞ்சாதே' யென்று நீ அருள் செய்தாலன்றி
நான் உய்யேன். மணம் கலந்த சடை முடியாய்
என்னைக் கைவிட்டிடாதே' என்று மாணிக்க
வாசகர் வேண்டுகிறார்.

இதோ அவரது பாடல் :

அரைசே அறியாச் சிறியேன் ரிழைக்கஞ்சல்
என்னினல்கால்
விரைசேர் முடியாய் விடுத்தென் டாய்நெண்
ணகைக்கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த தீர்ப்பொற்
பத்புயங்கா
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்
வந்து அடர்வனவே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்'தின் கீழ்
37-ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல்
உத்தரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது
மேலும் இக்கலித்துறைப் பாடலானது பிரபஞ்ச
வைராக்கியத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறது.

28. இளைத்த காலத்தில் பயன்படும் சேமநிதி போல :

பெரிதுவாக 'சேமிப்பு' என்பது எப்போதுமே பயன்படக் கூடிய சிறந்த முறையாகும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சேமிப்பை நாம் வலியுறுத்துகிறோம். அனைத்தையும் இழந்து வறிய நிலைக்குச் செல்லு கின்றபோது, சேமிப்பு என்பது நமக்கு கைக் கொடுக்கிறது. சேமிப்பு என்பது பணத்தாலும், பொருளாலும் செய்யக் கூடிய ஒன்று. சேமிப்பு என்பது நாட்டிற்கும், வீட்டிற்கும் நல்லது என்பார்கள். இன்றைய சேமிப்பு நாளைய வருவாய்தானே!

ஆமாம்! மாணிக்கவாசகருக்கும் சேமநிதிக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களைக் கேட்டுப் பார்ப்போம்: 'திவினையேனுடைய உள்ளத்திற்குறுதி கொடுக்கும் துணையானவனே! எனது வாழ்விற்கு அடிப்படையான முழு முதற் பொருளே! எனக்கு இளைத்த காலத்தில் பயன்படும் சேமநிதி போல்வனே! ஒப்பந்தத் துணைவனாக நீ நிலைப்பா யிருக்கும் காலத்தே தற்போது உணர்ச்சியுற்று

முறை மாறாக ஒழுகின இரு வினையேனைக்
கைவிட்டிடாதே! துயரத்தைத் தரும் உடம்
பென்னும் திண்ணிய வலையில் கிடப்பதைத்
தினையளவு நேரங்கூடப் பொறுக்க மாட்டேன்'
என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ அவரது பாடல் :

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை
யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுத்தென் டாய்வினை
யேனுடைய
மனத்துணை யேயெய்தன் வாழ்முத லேயெனக்
கெய்ப்பில்கைவர்பே
தனைத்துணை யேனும் பொறெந்துயர் ஆக்ககயின்
தீன்வலையே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்'தின் கீழ்
39 பாடலாக அமைந்துள்ளது; இது உத்தரகோச
மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது; மேலும்
இது, பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றிப் பேசும்
கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலாகும்.

மாணிக்கவாசகருக்கு மட்டுமா இறைவன்
சேமநிதிப் போன்றவன்? ஆண்டவனிடம் இளைத்துப்
போன அத்தனை பேருந்தான் ஏதேனும் ஒரு
கோவிலில் கையேந்தி நிற்கின்றோம்!

29.வலையிடை யகப்பட்ட மான் போல :

மனிதன் விரித்த வலையில் எது அகப்பட்டாலும் அது நிலைகொள்ளாது அலமந்தே போகும்; அது மானாக இருந்தாலும் சரி; மீனாக இருந்தாலும் சரி, எலியாக இருந்தாலும் சரி! வேறு எந்த உயிர் சீவனாக இருந்தாலும் அது நிலை கொள்ளாது தவிக்கவே செய்யும்; தப்பித்துக் கொள்ள முடியுமா? என்றே எண்ணி முயலும்!

அதுசரி! மாணிக்கவாசகர் எங்கே அகப் பட்டுக் கொண்டாரோ தெரிய வில்லையே! ஆண்டவன் விரித்த வலையில் விழுந்து விட்டாரோ? தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'வெள்ளிய திங்களின் ஒரு கலையுடைய பிறையைத் தலையிலுடையாய்! கருணைக்கு இருப்பிடமானவனே! கயிலாயமென்னும் மலையுச்சியாய்! இமயமலையுடைய உமையம்மையின் கணவனே! எனது வாழ்க்கைக் காரணனே! வலையிடை யகப்பட்ட மான் போன்ற மருட்சிப் பார்வையுடைய பெண்டிர் கண் வலையில் சிக்கி

மேற்கொண்டு திரிந்தேனைக் கைவிட்டிடாதே' என்று மாணிக்கவாசகர் வேண்டுகிறார்.

இதோ அவரது பாடல் :

வகைத்தலை மானின்ன நோக்கியர்

நோக்கின் வகையிற்படரு

யிகைத்தலைந் தேனை விடுத்தன்

டாய்வெண் மதியினொற்றைக்

ககைத்தலை யாய்கரு ணாகர னோகமி

லாயமென்னும்

மகைத்தலை வாமலை யான் மண வானஎன்

வாழ்முதலே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் கீழ் 40-ஆவது பாடலாகும்; இது உத்தரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது; மேலும் இது பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தைப் பற்றி பேசும் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலால் ஆனதாகும்.

ஓ! மருட்சிப் பார்வையுடைய பெண்டிர் கண் வலையில் சிக்கி மாணிக்கவாசகர் திரிவாரே யானால், 'கைவிட்டிடாதே' என்று எம்பெருமானிடம் வேண்டுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லையே!

30. பலாபழத்திலே மொய்க்கும் ஈயைப் போல்

நம்முடைய நாடு மிக மோசமான நிலையில் நடைபயில்கின்ற நாடு; தூசு பறக்கும், கொசு பறக்கும், ஈ பறக்கும்! இவையெல்லாம் இல்லாமலிருந்தால் தான் அதிசயம்! தூசுபடிந்த ஈமொய்க்கின்ற தின்பண்டங்களையும் பழ வகைகளையும் சுகாதாரத்தைப்பற்றி சிறிதும் கலைப்படாமல் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற நிலைதான் இன்றைய நிலை. எது எப்படி இருந்தாலும் கனிந்த பலாப் பழத்தின் மீது ஈக்கள் மொய்ப்பது என்பது சாதாரண நிகழ்வேயாகும். அது அசுகாதாரத்தின் விளைவு அல்ல! பழமணத்தின் விளைவேயாகும்.

ஆமாம்! நம் மாணிக்கவாசகர் பலாப்பழத்திலே மொய்க்கும் ஈயைப் போல என்பதனை எதனுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்ட முனைகிறார்?

நாம் பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின்படி பார்ப்போம் : 'மான் போன்ற பார்வையுடைய பெண்டிரது நகிலின் கண், பலாப் பழத்திலே மொய்க்கும் ஈயைப் போல ஆசைப்படுவேனைக் கை விட்டிடாதே! நீ கை விடிலோ, விடத்தை உண்கின்ற மேகம் போன்ற கரிய

கழுத்தையுடையவன், குணமில்லாதவன், மனிதன், குறைந்த அறிவுடையவன், பண்டைப் பெரிய ஆண்டி என்று அடிக்கடி உன் இகழ்ச்சியை எடுத்துரைப்பேன்' என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பொப்

பழத்து ஈயினொப்பாய்

விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின்

வேலை நஞ்சுண்

மழைதரு கண்டன் குணயினி மானிடன் தேய்மதியன்

பழைதரு மாபரன் என்றென்று அறைவன்

பழிப்பினையே

இப்பாடல் 'நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் கீழ் 46-ஆவது பாடலாகும். இது பிரபஞ்ச வைராக் கியத்தைப் பற்றி பேசுகின்றது. இது உத்ரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்ட கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலாகும்.

கேள்வி. : தவறு மாணிக்கவாசகருடையது! ஆனால் ஈசன் கைவிட்டு விட்டால் அதற்காக இறைவனை கரிய கழுத்தையுடையவன், குணமில்லாதவன், குறைந்த அறிவுடையவன், பண்டைப்பெரிய ஆண்டி என்றெல்லாம் சொல்லி இகழ்ந்துரைப்பாரோ? இது மறைமுகமாக அச்சுறுத்துவது போலிருக்கின்றதே!

31.நாய் சிவிகை ஏற்றினாற் போல் :

சிவிகை என்பது பல்லக்கு எனப் பொருள்படும்; மேலும் சிவிகை என்றால் உயர்ந்த ஒரு இடத்திற்கு அல்லது பொருளுக்குப் பெயர். இது பட்டு பீதாம் பரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்; இது நால்வரால் தூக்கிச் செல்லப்படும் ஒரு தூக்கி எனலாம்; பெரும்பாலும் இதில் அரசகுலப் பெண்கள், அரசனால் மதிக்கப்பெறும் அரசவைக் கவிஞர்கள் முதலானோர் பயணிப்பர். சில நேரங்களில் கடவுளர் சிலைகளும் இவற்றில் எடுத்துச் செல்லப்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பல்லக்கில் நாயை ஏற்றிச் செல்வது போலிருக்கின்றதாம் மாணிக்கவாசகரை ஆட்கொண்டு அருள் பாலித்தது. அப்படியானால் என்ன பொருள்? ஆண்டவன் அருளுக்கு மாணிக்கவாசகர் தகுதி படைத்தவர் இல்லையா?

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'சிவதத்துவம் முதலிற் தோன்றி பின் கலைகளும், மற்ற தத்துவங்களும், புவனங்களும், பிறவும் கிளைகளாக விரிந்து, தம்மைக் கருவி கரணங்களோடு செவ்வையாக நிலவும்படி ஏற்படுத்தி, நாய் போலும் தம்மைச் சிவிகை

ஏற்றினாற் போல் நினது அடியாரோடு உயர்ந்த இருக்கையில் இருத்தி வைத்த, தமது தந்தைக்கும், அவன் தந்தைக்கும், தமது தாய்க்கும் முதல்வனாகிய குற்றமில்லாத செல்வ முடையானிடமே போய் நீ ரீங்காரம் செய்வாயாக! என்று மாணிக்க வாசகர் பெரிய தும்பியைப் பார்த்து சொல்வதாக அமைந்துள்ளது.

இதோ அவரது பாடல் :

ஒன்றாய் முனைத்தெழுந்து எத்தனையோ கவடுவிடூ
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
எந்தாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்றிகை சென்றுதாய் கோத்துமீ

இப்பாடல் 'திருக்கோத்தும்பி'யின் கீழ் 8-ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது; இது தில்லையில் அருளப்பட்டது; நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப் பாவால் ஆன இப்பாடல் 'சிவனோடு ஐக்கியம்' ஆதல்பற்றி பேசுகிறது.

இதே போன்று 'அச்சோப்பதிகத்'தின் கீழ் 9-ஆவது பாடலில் 'நாய் சிவிகை' ஏற்றுவித்த என்னும் சொற்றொடரை பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளையின் உரைவிளக்கத்தின் படி: 'எவற்றிற்கும் ஆதியாகிய தலைவன், நேர்மை

யின் நயம் அறியாத மூடரொடுந் திரியுமியல்
புடைய எனது மூவகைப் பாசங்களையும் களைந்து
அடியேங்களையும் ஒரு பொருளாக மதித்து.
நாயைச் சிவிகையிலேற்றினாற் போல உயர்வித்த
தாய் போல் வான் எனக்கருளிய விதம் வேறு யார்
பெற வல்லார்? இது அதியமே! என்று மாணிக்க
வாசகர் ஆச்சரியப்பட்டுக் கூறுகின்றார்.

இதோ அவரது பாடல் :

செம்மை நகம் அறியாத சிதடொடுந் திரிவேனை
மும்மைமமை அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே

‘அச்சோபதிகம்’ தில்லையில் அருளிச் செய்யப்
பட்டது; இப்பாடல் கலிவிருத்தத்தால் ஆனது;
இப்பாடல் ‘அனுபவ வழி அறியாமை’ப் பற்றி
பேசுகிறது.

கேள்வி : பல பாடல்களில் தம்மை ‘கைவிட்டு
விடாதே’ என்று வேண்டிய மாணிக்கவாசகர்,
தம்மை ஆட்கொண்ட பிறகு அது நாயைச் சிவிகை
யிலேற்றினாற் போலிருப்பதாகக் குறிப்பிடுவது
எந்த விதத்தில் நியாயம்?

32. இரைதேர் கொக்கு போல

**‘கொக்கொக்க கூழ்பும் பருவத்து: மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து’**

என்னும் குறள் காட்டும், காலம் வரும்வரை அரசன் கொக்கைப் போலக் காத்திருந்து, வந்ததும் அதன் குத்தைப் போலவே எதிரியைத் தப்பா-மல் வீழ்த்த வேண்டும் என்னும் கருத்தை நாம் அறிந்தவர்களே. காலம் கனியும் வரை காத்திருக்கவேண்டும்; அப்படி காத்திருந்தும் இறையருள் கிடைக்கவில்லையே! என மாணிக்க வாசகர் புலம்புவது புலப்படுகிறது.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி : ‘மன்னனே’ பொற்சபையில் கூத்தியற்று கின்ற அருமருந்தே! என்று வாழ்த்தி உன்னருளை எதிர்பார்த்து அமைதியாகவும் குறிப்பாகவும் காத்திருந்து, இரையை தேர்ந்து எடுக்கின்ற கொக் கானது தன் விருப்பத்திற்கேற்ற உணவாகிய மீன் வருமளவும் அசையாது காத்திருப்பது போல, இரவும் பகலும் உடம்பு நீங்கி வீடு பெறுதலை கவலையோடு இறையருளை எதிர்ப்பார்த்து இளைப்புற்றார் எனவும், முத்திக் கரையை அடைதற் குரிய அடியார்களுக்கு மகிழ்ச்சி மிகும்படியாக

நீ காட்சி கொடுத்தருளி, பிரை ஊற்றிய பாலில்
அடங்கி இருக்கும் நெய் போல வெளிப்படாது.
தம்மிடத்தில் உரையாடாதிருந்தால் உன்னை
உலகத்தார் வைய மாட்டார்களா?' என்று
மாணிக்கவாசகர் கேட்கின்றார்.

இதோ அந்த பாடல் :

அறையே பொன்னம்பலத்தாகும் அமுதே
என்று அருள்நோக்கி
கிறையேர் கொக்கொத் தீரவுபகல் ஏசுந்
றிருந்தே வேசற்றேன்
கறையேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சிகொடுத்துன்
அடியேன்பால்
விரையேர் பாவின் நெய்போலப் பேசா
திருந்தால் ஏசாரோ

இப்பாடல், 'கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்'
என்பதன் கீழ் 5-ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது;
இது தில்லையில் அருளப்பட்டது. இப்பாடல்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்தால்
ஆனது.

இப்பாடலில் மற்றொரு உவமையாக, பிரை
ஊற்றிய பாலில் அடங்கியிருக்கும் நெய்போல
என்பதனைக் கையாண்டிருக்கின்றார் மாணிக்க
வாசகர். பாலில் மறைந்திருக்கும் நெய்போல
இறைவன் வெளிப்படாமல் இருத்தலை ஒப்பிடுகிறார்.

இறைவன் வெளிப்பட வேண்டும்; மாணிக்க வாசகரிடத்தில் பேசவேண்டும் என்றெல்லாம் எதிர்ப்பார்க்கின்றார். அப்போது தானே உலகத்திலுள்ள மக்கள் இறைவனை தூற்ற மாட்டார்கள் எனக் கூறுகின்றார்.

இங்கே திருமூலரின், திருமந்திரத்தின் 2076 - ஆம் பாடலை நினைவு கூறலாம். திருமந்திரத்தின் ஏழாம் தந்திரத்தின் கீழ் முப்பதாவது அதிகாரமான 'இதோபதேசம்' என்னும் தலைப்பில் பதின்மூன்றாவது பாடலில் 'நெய்த்தலைப் பால் போல' என்னும் உவமையினைக் கையாண்டுள்ளார். இப்பாடலில் தயிரின் 'நெய்' மலரின் 'மணம்' முதலியன சிவபெருமானுக்கு உவமைகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இதோ அந்த திருமந்திரப் பாடல் :

முத்தியை ஞானத்தை முத்தயிற் றசைய
எத்தனை காலமும் ஏத்துவர் ஈசனை
நெய்த்தலைப் பால்போல் நிறனும் அங்குளன்
அந்தகு ஷோதி யநுவினும் பாரன்றே

பாவிநிசை எண் : 2076

33.பாவிடையாடு குழல்போல்

நெசவாளர்கள் நெசவுத்தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற போது விசைத்தறியையும் பயன்படுத்துகின்றார்கள்; கைத்தறியையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். கைத்தறியில் கால் மிதியடிகளைப் பயன்படுத்தும் போது, நாடாக்குழல் நகர்வதற்காக கைகளால் கயிற்றை இழுப்பார்கள். இடப்புறம் கயிற்றை இழுக்கும் போது நாடாக்குழலானது வலப்புறம் செல்லும்; வலப்புறம் இழுக்கும் போது நாடாக்குழலானது இடப்புறம் செல்லும் இவ்வாறு நாடாக்குழலானது பாவுநூல்களுக்கிடையே இப்பக்கமும் அப்பக்கமும் நிறுத்தலின்றி ஒடிக்கொண்டேயிருக்கும்.

அதுபோல மாணிக்கவாசகரின் உள்ளமானது இறைவனிடத்தில் மனம் குவியாமல் உலகப்பற்றில் மறைந்து திரிவதாகக் கூறுகிறார்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி : 'மாங்காய் வடுவின் பிளவு போன்ற கண்ணை உடையவளாகிய உமைபாகனே! நீ உன் திருவடித்தாமரைக்கே என்னை அழைத்துக் கொள்வாயோ! அல்லது கும்பிபாகம் என்னும் நரகத்திலிடுவாயோ! உன்னுடைய திருவுள்ளக்கருத்தை நான் அறிய

மாட்டேன். கைகோளர் நூலிழைப் பரப்பிலே
அங்குமிங்கும் ஒடித்திரிகின்ற அவர்களது குழல்
போல என்னுடைய உள்ளமானது உலகப்
பற்றில் மறைந்து திரிவதாயிற்று. உன்னிடம்
மனங்குவியாமையால் அந்தோ! கெட்டொழி
வேன். முதல்வனே! அடியேன் உனக்கே அடைக்கலம்'
என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

இதோ அவரது பாடல் :

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங் காரின் மரைடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேமிடு வாய்நின் குறிப்பறியென்
பாவிடை யாடுகுழல்போல் கரந்து பரந்ததுன்னம்
ஆடுகடு வேன்உடை யாய்அடி யென்உன் அடைக்கலமே

இப்பாடல் 'அடைக்கலப்பத்தின் கீழ் 8-ஆவது
பாடலாக அமைந்திருக்கின்றது; இது திருப்பெருந்
துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. இதன் கீழ் வரும்
பத்துபாடல்களும் கலவைப் பாட்டுக்களாகும்.

கேள்வி : பாவிடையாடும் குழல் போல் தமது
மனது அலைபாய்வதாக மாணிக்கவாசகர்
கூறுவது இருக்கட்டும்; பெண்ணின் கண்கள்
மாங்காய் வடுவின் பிளவு போன்றா
இருக்கின்றது? மாணிக்கவாசகருக்கு கூர்மை
யான பார்வைதான் போலும்!

34. புளியம் பழமொத்து

வழிழைப் பழமொத்திருந்தேன், மாம்பழ மொத்திருந்தேன் என்று சொல்லாமல், புளியம் பழமொத்திருந்தேன் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? ஏனெனில் இப்பழங்களின் தோல் களை நம்மால் உரிக்க முடியும்! ஆனால் புளியம் பழத்தின் தோலை நம்மால் உரிக்க முடியாது உடைக்கத்தான் முடியும். மேலும் வாழை, மா, ஆரஞ்சு, சப்போட்டா போன்ற பழங்களில் உள்ள சதைப்பற்றுக்கும், தோலுக்கும் இடையே இடைவெளி இல்லை, ஆனால் நல்ல சதைப்பற்று உள்ள புளியம் பழத்திற்கும், தோலுக்கும் இடையே இடைவெளி உள்ளது. எனவே சிறிது தட்டினாலே ஓடானது தூள் தூளாக சிதறிவிடும்; உடைந்து விடும். இப்படிப்பட்ட தன்மை கொண்ட புளியம் பழத்தை உவமையாக்கி எதனையோ கூற விரும்புகிறார் மாணிக்கவாசகர். அது என்ன? வாருங்கள் பார்ப்போம்!

திருவாசகத்தின், 'ஆசைப்பத்து' என்னும் தலைப்பில் ஐந்தாவது பாடலில் இவ்வுவமையினைக் கையாண்டு இருக்கிறார். இப்பாடல் திருப்பெருந்துறையில் அருளப்பட்டது ஆத்தம

இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கூறும் இப்பாடல் அறுசீர்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்தால் ஆனதாகும்.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரையின் படி : 'காளையூர்த்தியனே? திருநீறணிந்தவனே! எளிதாகத் தோன்றியருளி என்னை ஆட்கொண்ட அருமருந்தே? அழகிய பெரியோனே! உட்பக்கம் நெருக்கி புண்ணுடையதாய்ப் புறத்தே தோலால் மூடப்பெற்ற அடியேனுடைய உடம்பின்கண் புனியம்பழம் போலப் பற்றற்று இருந்தாலும், அதன் தொடர்பு அறவே விடப்பெறாமையால் இரங்கத் தக்கவன் என்று என்னை நீகருதி அருள வேண்டுமென ஆசைப்பட்டேன்' என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகிறார்.

மாணிக்க வாசகரின் பாடல் இதோ :

அனியுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடிஅடியே
னுடையாக்கை
புனியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும்
விடையாய் பொடி ஆடி
எளிவந் தென்கை ஆண்டு கொண்ட என்னா
ரமுதேயோ
அனியேன் என்னஆசைப் பட்டேன் கண்டாய்
அம்மாரே

இது தொடர்பாக திருமூலர் திருமந்திரத்தின் நான்காம் தந்திரத்தின் கீழ் ஐந்தாவது அதிகார

மான 'சத்திபேதம் - திரிபுரை சக்கரம்' என்பதன் இருபதாவது பாடலில் இதே உவமையைக் கையாண்டிருக்கின்றார்.

இதோ அந்த திருமந்திரப் பாடல் :

அனியொத்த பெண்ணின்னை ஆனந்த சுந்தரி
புனியுறு புன்பறும் போலுன்ன நோக்கித்
தெனியுறு விந்துச் சிவகதி காட்டி
ஒனியுறு வைத்தென்னை உய்யவுண் டானே

பாணரிசு எண் : 1040

திருமூலர் கூறவிரும்பும் கருத்து : 'அனைத்துயிர் களிடத்திலும் சமமாக அன்புகாட்டி அருள் செய் பவன் சக்தியான பேரின்பப் பேரழகி. மெய்யடியார் களின் உள்ளம் புனியம் பழமும் தோலும் ஒன்றா யிருந்தும் ஒட்டுப்பற்றின்றி இருப்பது போல் உலகியலில் பற்றின்றி நிற்கும் தருணத்தில் உயிரின் அழியாத தன்மையினையும் சிவனுடன் கூடும் பேரின்ப நிலையினையும் காட்டுவன் அதன்பின் திருவடியுணர்வு வண்ணமாய் நம்மை ஆக்குவன். என்றும் அதேபோல் தம்மையும் மேன்மையுறச் செய்தாள்' என்றும் திருமூலர் கூறுகின்றார்.

அதாவது, உண்மையான மெய்யடியார்களின் உள்ளம், புனியம் பழத்திற்கும், உலகியலை விட்டு வெளியே வரமுடியாத ஆருயிர்களுக்கு பழுத்தத்

தட்டையான - ஒன்றுக்கும் உதவாத புளியம் பழத்திற்கும் ஒப்பாகும்.

இவ்வாறு மாணிக்கவாசகரின் பாடலை ஆழ்ந்து படித்து துய்க்கும் போது இதற்கு ஒப்பான திருமூலரின் பாடலையும் படித்து இன்புறுதல் நன்று அன்றோ?

35. ஊற்று மணல் போல்

மனிதர்கள் பெரும்பாலும் சுயநல பேராசைக் காரர்கள். பொன்னையும் பொருளையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணுபவர்கள். மயிலிறகை புத்தகத்தின் உள் வைத்தால் அடுத்த நாள் குட்டிபோடும் என்று எண்ணுகிற குழந்தை மனோபாவம் கொண்டவர்கள்; அட்சய திரிதை நாளன்று நகை வாங்கினால் வீட்டில் நகை சேரும் என்று எண்ணுகின்ற பைத்தியக் காரர்கள்; அன்றைக்கு வாங்கினாலும் அடுத்த நாள் வாங்கினாலும் நாம்தானே பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவதேயில்லை. வணிகர்களும் இலேசுபட்டவர்களில்லை; ஏமாற்றியே பிழைப்பவர்கள்! ஏமாற்றாமல் எந்த வணிகனும் பிழைப்பை நடத்தவே முடியாது!

இரைக்கின்ற கிணறுதான் சுரக்கும்
என்பார்கள்; பிறருக்குக் கொடுத்தால் தானே
தனக்கும் ஏதேனும் வந்து சேரும். யாருக்கும்
எதையும் கொடுக்கக் கூடாது; ஆனால் பொருள்
நகை மட்டும் வந்து சேர வேண்டும் என்று
நினைத்தால் எப்படி?

மாணிக்கவாசகர் தனது திருவாசகத்தில்
இருபத்தேழாவது தலைப்பான, 'புணர்ச்சிப்பத்து'
என்பதன் கீழ் இரண்டாவது பாடலில் 'மணலின்
கண் சுரக்கின்ற ஊற்று நீர் போல' என்னும்
உவமையைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். இப்பாடல்
திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது
இப்பாடல் ஆசிரிய விருத்தத்தாலானது; அத்துவித
இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை
விளக்கத்தின் படி: 'மன்னனே!' அடியேன் இவ்வுலக
வாழ்க்கையைப் பொறுக்க மாட்டேன். பூதலத்திலே
ஐம்பொறிகளுக்கும் விடமாகிய சேற்றின் கண்ணே
ஆழ்ந்து விடாதபடி சிவனடியைச் சிந்தித்து, எமது
தலைவனே என்று வாழ்த்தி, மணலின் கண்
சுரக்கின்ற ஊற்று நீர் போல, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து
உள்ளத்தை உருக்கம் கொண்டு கூவியழைத்துப்

பொள்ளலில்லா என் மாணிக்கம் போல்
வனாகிய உன்னைச் சேர்ந்து வணங்கி நிற்பது
எந்த நாளோ?' என்று மாணிக்கவாசகர்
இறைஞ்சுகிறார்.

இதோ மாணிக்கவாசகரின் பாடல் :

ஆற்ற கிங்கைன் அடியென் அரரசே
அவனி தலைத்தைப் புனைய
சேற்றில் அழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவன்எம் பெருமான் என்றிறத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்கு உள்ளே
உருகி ஓடி யிடகுப்
போற்றி நிற்ப தென்றுகொல் கோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

புணர்ச்சிப்பத்ய - 2

இரைக்கின்ற கிணறுதான் சுரக்கும்
என்பார்கள்; அதைப்போலவே மாணிக்க வாசகர்
நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து உள்ளத்தை உருக்கம்
கொண்டு கூவியழைக்க முற்படுகின்றார்; அப்போது
தான் ஐம்பூதங்களின் பிடியிலிருந்து தப்பித்து
இறையடியை அடைய முடியும் என நம்புகிறார்.

36. தொளைக்கப்படாத பயனற்ற ஒரு சுரைக்குருக்கை போல

நீங்கிலில் துளையிட்டால்தான் வாசிக்க முடியும்; இசை எழும்! அதேபோல் வீணையின் நரம்புகளை இறுக்கிக் கட்டினால்தான் இசை எழும்! மேளத்தின் - மத்தளத்தின் இருபுறமும் உள்ள நெகிழும் தன்மை கொண்ட தோலினை இறுக்கி முடிந்தால்தான் வல்லிசை எழும். அதே போல் சுரைக்காயின் வயிற்றுப்பகுதியில் வட்ட வடிவமாக துளைக்கப்பட்டால்தான் அதனை ஒரு இசைக்கருவியாகவும் பயன்படுத்த முடியும்! மேலும், கழுத்துப்பகுதியில் இரு துளைகள் இட்டால்தான் அதனை கயிறு கொண்டு கட்டி தோளில் சுமந்து செல்ல முடியும்; அதில் ஏதேனும் கொண்டு செல்ல கொள்கலனாகவும் பயன்படுத்த முடியும். வெறும் காய்ந்த சுரைக் குடுக்கையினால் எப்பயனுமில்லை! இவ்வாறு ஒன்றுக்கும் பயன் படாத சுரைக்காயைப் போல மாணிக்க வாசகரின் நிலைமை இருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

இதனை மாணிக்கவாசகர் தமது திருவாசகத்தில் 32-ஆவது தலைப்பான 'பிரார்த்தனைப் பத்து' என்பதன் கீழ் பத்தாவது பாடலில் 'தோளா

சுரையொத்தல் போல்' என்னும் உவமையை பயன்படுத்தி இருக்கின்றார்.

பேரா கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின்படி : 'மானைப் போன்ற பார்வையுடைய உமையம்மை பாகனே' வணங்குவார்க்கு இனிய கனி போல்பவனே! மனம் நெகிழாத நான் தொளைக்கப்படாத பயனற்ற ஒரு சுரைக்குடுக்கை போன்றிருந்தால் அண்ணலே! நீ இதனால் நன்கு வாழ்ந்து விட்டாய் போலும்! உடம்பினை இடமாகக் கொண்ட உன்னை அறிந்து அன்பினால் உருகி அறிவு பெறுதற்குரிய மனத்தை நீ கொடுத்தருளும் காலந்தான் கொடுமையேனுக்கு எந்நாள் வந்து சேருமோ?' என்று மாணிக்க வாசகர் உருகி வேண்டுகிறார்.

இதோ மாணிக்க வாசகரின் பாடல் :

மாணோர் பங்கா வந்திப்பார்

மதுரக் கனியை மனநெகா

நாணோர் தோளாச் சுரையொத்தால்

நம்பி இத்தால் வாழ்ந்தாயே

ஊனை புகுந்த உனை யுணர்ந்தே

யுகுசிப் பெருகும் உள்ளத்தைக்

கோனை அருளுங் காலந்தான்

கொடியேற் கென்றோ கூடுவதே.

இப்பாடல் திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. 'சதாமுத்தியைப் பற்றிப் பேசும் இப்பாடல் 'அறுசீர் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்தால் ஆனது.

37.கற்றாவின மனம் போல

'அமுதபிள்ளை பால் குடிக்கும்' என்பார்கள். தாய்மையின் தன்மையும், குழந்தையின் பசிக் கேற்பவும் அதிகமாக பாலைச் சுரக்கச் செய்கிறது. சிறிது நேரத்தில் பால் குடிப்பதை நிறுத்தி விட்டு தாயின் முகத்தைப் பார்க்கின்றது சேய்! தாய்மையின் அதிசயத்தை எண்ணி வியக்கிறதா? அல்லது தாய்க்கு நன்றி பாராட்டுகின்றதா? தெரிய வில்லை! இந்நிகழ்வு அனைத்து விலங்குகளுக்கும் கூடப் பொருந்தும். தாய்மைக்கு ஈடு இணை ஏது?

திருவாசகத்தின் 39-ஆவது தலைப்பான 'திருப்புலம்பல்' என்பதன் கீழ் மூன்றாவது பாடலில் 'கன்றை உடைய பசுவின் மனம் போல' என்னும் உவமையை மாணிக்கவாசகர் கையாண்டுள்ளார் இது திருவாரூரில் அருளப்பட்டது. இது கொச்சகக் கலிப்பாவால் ஆனது இப்பாடல் 'சிவானந்த முதிர்வு' என்பதைப்பற்றி பேசுகிறது.

பேரா.கா.சு.பிள்ளை அவர்களின் உரை விளக்கத்தின் படி : 'திருக்குற்றாலத்திலே விரும்பி வீற்றிருக்கும் கூத்தப்பெருமானே! உறவினரையான் வேண்டுவனல்லேன்! ஊரும் பேரும் எனக்கு வேண்டுவனல்ல. திருவடி ஞானம் பெறாத கலை ஞானம் உடையாரை யான் விரும்பேன். கற்க வேண்டியனவும் இனிப் போதுமானவையே. கழல்கள் ஒலிக்கின்ற உனது திருவடிக்கே கன்றை உடைய பசுவின் மனம் போலக் கரைந்து உருகுவதையே யான் உன்பால் வேண்டுகிறேன்' என்கிறார் மாணிக்க வாசகர்.

இதோ அவரின் பாடல் :

உற்றாரை யான் வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்

பேர் வேண்டேன்

கற்றாரை யான் வேண்டேன் கற்பனவும்

கனியமையும்

குற்றாகத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாடன்

குரைகழுந்தே

கற்றானின் மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே

திருப்புவம்பல், பா எண் : 3

இது தொடர்பாக பின்வரும் திருமந்திரப் பாடலை நினைவு கூர்வது நல்லது :

வானின் றழைக்கும் மழைபோல் கிறைவனுந்
தானின் றழைக்குங்கொல் என்று தயங்குவார்
ஆனின் றழைக்கு மதுபோல்என் நந்தியை
நானின் றழைப்பது ஞானங் கருதியே

திருநந்திரம் பாஷரிசை எண் : 30

இப்பாடலில் 'பசுவின் கன்று பால் கருதித்
தன் தாயை அழைப்பது போல' என்ற பொருள்
கொள்ளப்படுகின்றது. அவ்வாறானால் தாயைக்
குறைத்து மதிப்பிட வேண்டியருக்கின்றது. ஏனெனில்
கன்றுக்குப் பசிக்கும் என்று முன்னமே அறிந்து -
உணர்ந்து பால் தருவதுதானே புத்திசாலித்தனம்!
தாய்மையின் குணமும் அதுதானே? ஒருவேளை
அழுமுன்னர் பால் தருவது உடல் நலக்கேடாகுமோ?
பசித்து நன்கு அழுத பின்னர் பால் தருவது வயிற்றுக்கும்
உடல் நலத்திற்கும் நன்றாகுமோ?

ஆனால் மாணிக்க வாசகரோ 'உறவினர்கள்
வேண்டாம்; ஊரும் வேண்டாம்; புகழும் வேண்டாம்;
படித்தது போதும்; பட்டது போதும்; இந்த வாழ்க்கை
போதும்; வாழ்ந்தது போதும்; போதுமடாசாமி
போதும்!' என்று இறையடியை அடைவதையே
விரும்புகிறார் எனலாம். எல்லாம் சுயநலம்
தான்! மாணிக்க வாசகர் மட்டும் தப்பித்துப்
போனால் போதும் என்று எண்ணுகிறார்
போலும்.

38. ஒரு ஆன்மாவின் புலம்பல்

நீரின் இலக்கிய உலகத்திற்கும் ஆன்மிக உலகத்திற்கும் புதியவன்; சிறியவன்! வாசகரே! இந்த சிறியவன் கேட்கும் சில குழந்தைத் தனமான கேள்விகளுக்கு விடை சொல்லி விட்டு போங்களேன்!

எந்த ஒரு எழுத்தாளனும் அல்லது கவிஞனும் தன்னுடைய படைப்புகளில் தன்னையும், தன்கருத்துக்களையும் அறிமுகப்படுத்தவே - முன்னிலைபடுத்தவே ஆசைப்படுவான். சில செய்திகள் தானே அனுபவப் பட்டவனாக இருக்கலாம்; சில கற்பனையானவைகளாகவும் இருக்கலாம். முழுமையான மனிதர்கள் என்று யாருமில்லை தன் தவற்றை மற்றவர்கள் மீது ஏற்றிக் கூறலாம்; அல்லது மற்றவர்கள் தவற்றை தன் மீது ஏற்றிக் கூறிக் கொள்ளலாம். ஒருவனுடைய படைப்பை முழுவதையும் படிக்கின்ற போது, அவனுடைய வாழ்க்கையானது படைப்பினூடே ஒளிந்திருக்கும் என்பதை அறியவரலாம்.

திருமந்திரத்தையும், திருக்குறளையும், திருவாசகத்தையும் நான் படிக்கின்ற போது அவற்றில் திருமூலர், திருவள்ளுவர், மாணிக்கவாசகர் முதலானோர் நடமாடுவதைப் பார்க்கிறேன்.

எழுத்தாளன் அல்லது கவிஞன் ஒரு சிறுகதையையோ அல்லது நவீனத்தையோ படைக்கின்றான் என்றால் அவன் தன்னுடைய கதா

பாத்திரங்கள் வழியாகத் தான் பேசியாக வேண்டும்; எல்லோருக்காகவும் அவன் பேசினாலும் அவனுடைய பங்கும் ஒரு பாத்திரமாக அமைந்திருக்கும்; இல்லாமலும் இருக்கலாம்.

திருக்குறளில் திருவள்ளுவர் ஆயிரக்கணக்கான செய்திகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்; எல்லா வற்றையும் அவர் அனுபவபூர்வமாக அனுபவித்து எழுதி இருக்க முடியுமா? புறத்தையும், அகத்தையும் அழகொழுகும் குறட்பாக்களில் வடித்திருக்கின்றார். புறத்தை அனுபவித்தும், அனுமானித்தும் எழுத முடியும். ஆனால், அகத்தை அனுபவித்தால் மட்டுமே அந்த அளவுக்கு ஈடுபாட்டுடனும், உணர்வுபூர்வமாகவும் எழுத முடியும்' சான்றாக தகையணங்குறுத்தல், புணர்ச்சி மகிழ்தல், நலம் புனைந்துரைத்தல், காதற் சிறப்புரைத்தல், பிரிவாற்றாமை படர் மெலிந்திரங்கல், கண் விதுப்பழிதல், பசப்புறுப்பருவரல், நினைந்தவர் புலம்பல், கனவுநிலை உரைத்தல், நிறையழிதல், உறுப்பு நலன் அழிதல் அவர்வயின் விதும்பல், குறிப்பறிவுறுத்தல், புணர்ச்சி விதும்பல், புலவி, புலவி நுணுக்கம், ஊடலுவகை முதலிய அதிகாரப் பாடல்களை படித்தால் இது புரியும்! அதே போல் திருமந்திரத்திலும், திருவாசகத்திலும் அவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கின்ற பாடல்கள் நிறையவே உள்ளன.

என்றோ எழுதப்பட்ட இதிகாசங்கள், சங்க இலக்கியங்கள் இன்ன பிற இலக்கியங்கள் இன்று

ஒரு உருகொடுக்கப்பட்டு நமது பார்வைக்கு வந்திருக்கின்றன. அவற்றில் மாற்றம் நிகழ்ந்து இருக்கலாம்; இடைச் செறுகல் இடம் பெற்றிருக்கலாம்; அமைப்பில் வடிவில் எத்தனையோ விதங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். நமக்கு தெரிந்திருக்கின்ற இத்தனை எழுத்துக்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது; வாய்ப்பே யில்லை!

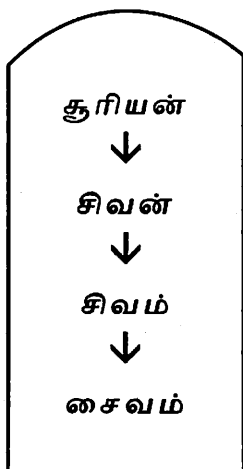
திருமந்திரத்தையோ, திருக்குறளையோ, திருவாசகத்தையோ நமக்கு வந்தடைந்தது போல் ஏற்றுக் கொள்வது ஒரு மரபு; ஒரு வழி நிம்மதியானதும் கூட! இது இப்படியா? எதற்காக அப்படி? என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்டு தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு ஏற்றுக் கொள்வது இன்னொரு வழி! கண்மூடித்தனமாக அப்படியே பின்பற்றுவது சுகமான வழி; பிரச்சனை இல்லாமல் போகும்! சிலர் ஏதேனும் கேள்வி கேட்டால் அதற்குப் பெயர் முட்டாள் தனமா? அல்லது தகுதியற்றத் தன்மையா?

ஆன்மிகம் என்பது படைக்கப்பட்டது அல்ல; இயற்கையானதும் அல்ல! அது அச்சத்தின் வெளிப்பாடு; விளைவு; அது காலத்தின் வளர்ச்சி; புரிந்த செய்திகள் சிலதிருக்க புரியாத செய்திகள் நிறைய உள்ளன. நான் கோயிலுக்குச் செல்வதில்லை; கும்பிட்டு நிற்பதில்லை; வாயிலொரு மந்திரத்தையும் மனைமாகவும் சொல்வதில்லை.

‘சமயம்’ என்று வரலாற்றைப் படிக்கின்ற போது இயற்கை வழிபாடே முன்னிற்கின்றது. அதிலும் ஞாயிற்றை வழிபட்டது முதன்மையான இடம் பிடிக்கின்றது. ஞாயிறு வணக்கம், ஞாயிறு செம்மை என்கிற காரணத்தால் சிவன் என்றாகிறது சிவன், சிவமாகி, சைவ மதமாக மிளர்கிறது.

இம்மதத்தின் அல்லது இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவான சைவ மதத்தின் தொன்மைக்கு மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா, ஜாவா, சுமத்திரா, பாபிலோனியா, எனிப்து, ஆஸ்திரேலியா, உரோம், ஆசியா, மெசபடோமியா, இலங்கை முதலிய இடங்களில் நிறைய சான்றுகள் கிடைத்திருக்கின்றன.

யூத மதம் (கி.மு.1500 1200), ஷிண்டோமதம் (கி.மு.660), சமணம் (கி.மு.599) பௌத்தமதம்

(கி.மு.560), கன்பூஷியசு மதம் (கி.மு.551), கிருத்துவம் (கி.பி.4) இசுலாம் கி.பி.570) சீக்கியம் (கி.பி.1469) என எல்லா மதங்களுக்கும் நிறுவிய ஆண்டும், நிறுவியவர் பெயரையும் சுட்டிக்காட்ட முடியும் ஆனால் இந்து மதத்திற்கோ, இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவான சைவ மதத்திற்கோ நிறுவியர் பெயரோ நிறுவப்பட்ட ஆண்டோ தெரியாது;

நான் இப்போது இலங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை! அது வேறு விஷயம் என்னுடைய கேள்வி அடிப்படையானது 'அது கடவுள் பற்றியது' கடவுள் உண்டா இல்லையா? அப்படியே இருந்தாலும் அதை அடைய வேண்டியது அவசியமா அவசியமில்லையா?

உலகிலுள்ள பொருள்கள் இரண்டு வகையன; உயிருள்ளன அறிவுடையன; உயிரில்லன அறிவில்லாதன. அறிவுள்ளது இயக்க, அறிவில்லாதது இயங்கும். பின்னையது தானாகவே இயங்காது என்பர். உயிர் இயக்க உடம்பு இயங்கும்; தானாகவே இயங்குதல் இல்லை!

செர்மானிய யூத அறிவியலாளர் பிரபஞ்சத்தை மிக நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்தவர்; 'கடவுள்' என்பதை எதனோடு பொருத்திக் காட்டுவது என தெரியவில்லையென தடுமாறினராம். பிரபஞ்சம் என்பது ஒரு விபத்தின் விளைவு என்கிறார் அவர். அது கடவுளின் படைப்பு அல்ல! 'கடவுள்' என்பது பிரமாண்டமான ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய குறுகிய மனதுக்கும் அறிவுக்கும் அது

உட்பட முடியாதது. அது அளவு கடந்த அறிவாற்றலும் அளவற்ற சக்தியையும், திறமையையும் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

நம்மிடமேயுள்ள அறிவையும் மனதையுமே புரிந்து கொள்ள இயலாத நிலையில் மற்றவற்றை புரிந்து கொள்வது எங்ஙனம்? இந்தப் பிரச்சனையை இத்துடன் விட்டு விடுவோம்!

திருமூலர், திருவள்ளுவர், மாணிக்கவாகர் எத்தகையவர்? அவரவர் பாடல் வரிகள் மூலம் எனக்கெழுந்த சந்தேகங்களைத்தானே நான் முன்வைக்கிறேன்! கேள்விகளாகக் கேட்டிருக்கின்றேன்?

சான்றாக, 'நீத்தல் விண்ணப்பத்தி'ல் 40-ஆவது பாடல் வரிகள் :

**'வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற் பட்டு
மலைத்தலைந் தேனே!**

இதில் 'வலைத்தலை மானன்ன' என்னும் உவமையை விட்டு விடுவோம்; 'நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டு மலைத்தலைந் தேனே' என்றால் என்ன? 'மருட்சிப் பார்வையுடைய பெண்டிர் கண் வலையில் சிக்கித் திரிந்தேனை' என்றாகிறது. இதற்கு என்ன பொருள்? இக்கேள்வியைக் கேட்டால் தவறா?

அடுத்தொரு பாடலாக, 'நீத்தல் விண்ணப்பத்தி'ல் 46-ஆவது பாடல் வரிகள் : 'உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப் பழத்து ஈயினொப்பாய் விழைதரு'

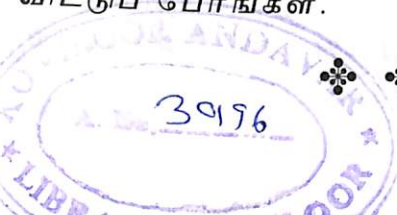

இதில் 'பலாப்பழத்து ஈயினொப்பாய்' என்னும் உவமைக் குறியீடுகளை விட்டு விடுவோம். 'உழைதரு நோக்கியர் கொங்கை விழை தரு' என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம் : இதன் பொருள், 'மான் போன்ற பார்வையுடைய பெண்டிரது நகிலின் கண் ஆசைப் படுவேனை' என்கிறார். இதற்கு பொருள் என்ன? அப்படியானால் மாணிக்கவாசகரை நான் என்னவென்று சொல்ல! சொன்னால் தவறா?

இதே போன்றுதான் பலபாடல்களில் தொக்கி நிற்கும் உண்மை என்ன என்று கேட்கிறேன்? இது தவறா? இது மட்டுமல்லாமல் திருமந்திரத்தில் திருமுலர் வெளிப்படுகிறார்; நம்மால் அவர் எப்படிப்பட்ட வராய் இருந்திருக்க வேண்டும் என கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது.

இதே போன்றுதான் திருவள்ளுவரின் அனுபவங்களும் இருந்திருக்க வேண்டும்; இல்லையேல் இத்தகைய உணர்வுபூர்வமான குறட்பாக்களை வாரி இறைத்திருக்க முடியுமா? முடியாது; இது திண்ணம்!

நண்பர்களே! என் ஆன்மாவிற்கு உணவளிப்பவர்களில்லையா? நான் இப்படியே சந்தேகப்பட்டு கேள்விகள் கேட்டு செத்தொழிந்து போக வேண்டியது தானா? அய்யா! எங்கே போகின்றீர்? சற்று நில்லுங்கள்; என் கேள்விக்கு பதில் சொல்லி விட்டுப் போங்கள்.

பி.சி.இரத்தினம்

இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி...

பெயர் :

பேரா.முனைவர் பி.சி.இரத்தினம்

பிறந்த ஊர் :

வேலூரை அடுத்த பூமணக்கும் புலிமேடு கிராமம்

பிறந்த நாள் :

01.05.1946

பெற்றோர் :

தெய்வத் திரு.வெ.சின்னப்பா - திருமதி.சி.இராசம்மாள்

கல்வித்தகுதி :

முதுகலை (வரலாறு)

முதுகலை (அரசியல்)

இளம் முனைவர் (வரலாறு)

மதிப்புறு முது முனைவர் (தமிழ் இலக்கியம்)

பணி :

1971 முதல் 2004 வரை வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராக வேலூர், திருவண்ணாமலை, திருத்தணி முதலிய இடங்களில் உள்ள அரசு கலைக்கல்லூரிகளில் 32 ஆண்டுகளாகப் பணி செய்து ஓய்வு பெற்றவர்.

எழுத்துப்பணி :

இந்நூல், எங்கள் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பெறும் இருபத்துநான்காவது நூலாகும்.

பதிப்பகத்தார்